

Fremsat den 11. oktober 2017 af økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om frikommunenetværk

(Yderligere forsøgsmuligheder for frikommunenetværkene)

§ 1

I lov om frikommunenetværk, jf. lov nr. 658 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 9 indsættes i *kapitel 4*:

»§ 9 a. Udbetaling Danmark kan yde boligstøtte, jf. stk. 3-5, til personer med bopæl i en frikommune i frikommunenetværket om billige boliger og fleksible boligløsninger, der som følge af et akut boligsocialt behov efter kommunalbestyrelsen i en bopælskommunes afgørelse anvises til et kollektivt bofællesskab etableret i almene ungdomsboliger efter § 27, stk. 3, i denne lov. Det er en betingelse, at det kollektive bofællesskab består af mindst tre personer.

Stk. 2. Det er en betingelse, at samtlige personer i det kollektive bofællesskab opfylder betingelserne i stk. 1.

Stk. 3. Den boligudgift, der lægges til grund ved boligstøtteberegningen, og beregningen af boligstøtten mv. opgøres efter §§ 24 i og 24 j i lov om individuel boligstøtte.

Stk. 4. § 24 h, stk. 2-4, i lov om individuel boligstøtte finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Ansøgning, udbetaling, omberegning, efterregulering og finansiering af boligstøtte og adgang til at klage m.v. sker i henhold til reglerne om boligsikring og boligydelse i kapitel 1 og 2, 4, 6, §§ 40, 41 og 42 og kapitel 9 og 12-14 i lov om individuel boligstøtte.

Stk. 6. Ved Udbetaling Danmarks varetagelse af administrationen efter stk. 1 finder lov om Udbetaling Danmark anvendelse, jf. dog stk. 7.

Stk. 7. Personer, der søger om boligstøtte efter stk. 1, indsender en ansøgning på en særlig blanket til Udbetaling Danmark. Kommunens afgørelse om, at borgeren har et akut boligsocialt behov, vedlægges ansøgningen.

§ 9 b. Udbetaling Danmark kan yde boligstøtte, jf. stk. 4-6, til kvinder med børn med bopæl i en frikommune i frikommunenetværket om billige boliger og fleksible boligløs-

ninger efter kommunalbestyrelsen i en bopælskommunes anvisning som følge af et akut boligsocialt behov til kollektivt bofællesskab i en privat lejebolig eller bolig efter lov om almene boliger i forbindelse med et ophold i et tilbud efter § 109 i lov om social service. Det kollektive bofællesskab kan bestå af ned til to kvinder, der hver har et eller flere hjemmeværende børn.

Stk. 2. Det er en betingelse for at yde boligstøtte efter stk. 1, at det kollektive bofællesskab består af et værelse pr. kvinde og et værelse til hvert barn. Herudover skal boligerne indeholde et værelse, der kan fungere som fællesrum for begge lejerers familier.

Stk. 3. Det er en betingelse, at begge kvinder opfylder betingelserne i stk. 1. Boligstøtte kan uanset 1. pkt. fortsat ydes i indtil tre måneder, såfremt antallet af beboere midlertidigt er mindre end to som følge af en beboers fraflytning eller død.

Stk. 4. Den boligudgift, der lægges til grund ved boligstøtteberegningen, og beregningen af boligstøtten mv. opgøres efter §§ 24 i og 24 j i lov om individuel boligstøtte.

Stk. 5. Det er en betingelse for udbetaling af boligstøtte efter stk. 1, at der foreligger en individuel lejekontrakt for hver kvinde i bofællesskabet.

Stk. 6. Ansøgning, udbetaling, omberegning, efterregulering og finansiering af boligstøtte og adgang til at klage m.v. sker i henhold til reglerne om boligsikring og boligydelse i kapitel 1 og 2, 4, 6, §§ 40, 41 og 42 og kapitel 9 og 12-14 i lov om individuel boligstøtte.

Stk. 7. Ved Udbetaling Danmarks varetagelse af administrationen efter stk. 1 finder lov om Udbetaling Danmark anvendelse, jf. dog stk. 8.

Stk. 8. Kvinder, der søger om boligstøtte efter stk. 1, indsender en ansøgning på en særlig blanket til Udbetaling Danmark. Kommunens afgørelse om, at borgeren har et akut boligsocialt behov, vedlægges ansøgningen.«

2. I § 25, stk. 1, indsættes efter »fleksible boligløsninger«: »og i frikommunenetværket om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde«.

3. I § 26, stk. 1, indsættes efter »fleksible boligløsninger«: »og i frikommunenetværket om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde«.

4. Efter § 26 indsættes:

»§ 26 a. Kommunalbestyrelsen i en frikommune i frikommunenetværket om billige boliger og fleksible boligløsninger kan beslutte at stille en kommunalt ejet ubebygget fast ejendom vederlagsfrit til rådighed for kommunen, en almen boligorganisation, en selvejende institution eller privat bygherre til etablering af skæve boliger til særligt udsatte grupper omfattet af § 149 a i lov om almene boliger m.v.

Stk. 2. Den råderet, som kommunen giver til bygherren over grunden efter stk. 1, skal have en varighed af mindst 30 år, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Hvis bygherren er en privat bygherre skal bygherren efter boligernes færdiggørelse overdrage boligerne enten til kommunen, en almen boligorganisation eller en selvejende institution.

§ 26 b. Kommunalbestyrelsen i en frikommune i frikommunenetværket om billige boliger og fleksible boligløsninger kan efter ansøgning fra en almen boligorganisation eller selvejende institution yde startboligbidrag til almene ungdomsboliger i almene boligorganisationers afdelinger og til almene ungdomsboliger ejet af en selvejende institution med henblik på finansiering af en tilknyttet social vicevært i disse boliger for unge mellem 18 til og med 24 år, efter § 101 a i lov om almene boliger m.v.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan yde tilskud til mindre ombygning af eksisterende boliger i forbindelse med deres udlejning som startboliger.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan betinge startboligbidraget af, at kommunalbestyrelsen udøver anvisningsretten. Kommunen betaler lejen for ledige almene ungdomsboliger fra det tidspunkt, den pågældende bolig er ledig, og indtil udlejningen sker. Kommunen garanterer endvidere for lejers opfyldelse af de kontraktmæssige forpligtelser til istandsættelse af boligen ved fraflytning af boligen.

Stk. 4. § 4, stk. 4, § 85, stk. 3, og § 87, stk. 4, i lov om leje af almene boliger og bekendtgørelse om støtte m.v. til startboliger til unge finder tilsvarende anvendelse for startboliger, som kommunen har ydet tilskud til efter stk.1.

§ 26 c. Kommunalbestyrelsen i en kommune i frikommunenetværket om billige boliger og fleksible boligløsninger kan efter ansøgning fra en almen boligorganisation indgå aftale om at udleje ledige almene familie- og ungdomsboliger som inklusionsboliger med kommunalt tilskud efter stk. 2. Inklusionsboligerne udlejes til psykisk og socialt sårbare personer, der i en periode har behov for en bolig med tilknyttede sociale støttefunktioner.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan yde tilskud til inklusionsboliger efter stk. 1 til ombygning, huslejenedsættelse og sociale støttefunktioner (social vicevært).

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen har anvisningsretten til ledige inklusionsboliger efter stk. 1. Udlejningen af en inklusionsbolig skal ske tidsbegrænset for en periode ikke over 2 år. Kommunalbestyrelsen kan undtagelsesvis forlænge den aftalte lejeperiode, hvis lejeren fortsat skønnes at have behov for inklusionsboligen. Kommunalbestyrelsen er efter lejeperiodens udløb forpligtiget til at anvise lejeren en anden bolig.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen betaler lejen for ledige inklusionsboliger og garanterer for lejers opfyldelse af de kontraktmæssige forpligtelser over for boligorganisationen til at istandsætte boligen ved fraflytning.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan forlange, at den almene boligorganisation opsig lejemalet, hvis lejeren ikke længere har behov for inklusionsboligen eller har behov for et botilbud efter lov om social service. Opsigelsen skal ske fra det tidspunkt, hvor kommunalbestyrelsen stiller en anden bolig til rådighed for lejeren eller visiterer denne til et botilbud efter lov om social service.

Stk. 6. §§ 39 og 40, §§ 64-68, § 69 og §§ 70-77 samt § 87, stk. 1-3, i lov om leje af almene boliger finder ikke anvendelse på en lejeaftale ved udlejning af inklusionsboliger efter stk. 1.

Stk. 7. Kommunalbestyrelsens tilsagn om støtte til inklusionsboliger efter stk. 1 kan ikke ydes efter den 31. december 2021.

§ 26 d. Kommunalbestyrelsen i en frikommune i frikommunenetværket om billige boliger og fleksible boligløsninger kan meddele byggetilladelse til byggearbejder, der fraviger bygningsreglementets krav om adgangsforhold, bygnings indretning og elevatorer, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Det er en betingelse for fravigelse af bygningsreglementets krav om adgangsforhold, bygnings indretning og elevatorer, jf. stk. 1, at der udarbejdes en tilgængelighedsstrategi for byggeriet, hvorved det dokumenteres, at det overordnede formål med bygningsreglementets krav om adgangsforhold, bygnings indretning og elevatorer er opfyldt, inden der kan meddeles byggetilladelse.

Stk. 3. En tilladelse efter stk. 1 kan meddeles både ved opførelse af ny bebyggelse og ved ombygning af eksisterende bebyggelse, hvorved der etableres nye boligenheder.

Stk. 4. Der kan alene meddeles byggetilladelse efter stk. 1 til bebyggelse, der er omfattet af lov om almene boliger.

§ 26 e. Kommunalbestyrelsen i en frikommune i frikommunenetværket om billige boliger og fleksible boligløsninger kan meddele byggetilladelse til boliger, der opstilles midlertidigt. Byggetilladelsen gælder i 30 år, selvom der sker fornyet opstilling af boligen, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Boligen skal opfylde betingelserne i byggetilladelsen i hele perioden.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal behandle bebyggelsesregulerende forhold ved fornyet opstilling af boligen.

Stk. 4. Der kan meddeles byggetilladelse efter stk. 1, til boliger, der er omfattet af lov om almene boliger.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen anviser ledige boliger, hvortil der meddeles byggetilladelse efter stk. 1, til socialt udsatte unge.

Stk. 6. For boliger omfattet af lov om almene boliger, hvortil der meddeles tilladelse efter stk. 1, reguleres lejeforholdet af reglerne i lov om leje af almene boliger. For øvrige boliger, hvortil der meddeles tilladelse efter stk. 1, skal det fremgå af lejekontrakten, at lejeforholdet er omfattet af reglerne i lov om leje.«

5. I § 27, *stk. 1*, indsættes efter »fleksible boligløsninger«: »og i frikommunenetværket om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde«.

6. I § 27 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Kommunalbestyrelsen i en frikommune i frikommunenetværket om billige boliger og fleksible boligløsninger kan beslutte at yde tilsagn til etablering af almene ungdomsboliger ved nybyggeri eller ombygning efter § 115, stk. 1 eller 5, i lov om almene boliger, der indrettes som kollektive bofællesskaber efter § 3, stk. 2 og 4, i lov om almene boliger. Stk. 1 og 2 og § 51 a, stk. 1, i lov om almene boliger m.v. for almene familieboliger finder tilsvarende anvendelse for almene ungdomsboliger, som udlejes som kollektive bofællesskaber.«

7. Efter § 27 indsættes før kapitel 7:

»Kapitel 6 a

Sundhedsministerens område

§ 27 a. Kommunalbestyrelsen i en frikommune i frikommunenetværket om nye samarbejdsformer på det somatiske akutområde kan delegeres ansvaret for tildeling af hjemme-sygepleje efter lægehenvi-sning, jf. § 138 i sundhedsloven, som udføres i den fælles kommunale akutfunktion, til de øvrige kommunalbestyrelser i netværket.

§ 27 b. I frikommunenetværket om nye samarbejdsformer på det somatiske akutområde kan sundhedsministeren godkende frikommuneforsøg, der fraviger reglerne om oplagring og udlevering af lægemidler i lægemiddellovens § 39, stk. 1.«

8. Efter § 29 indsættes før kapitel 8:

»Kapitel 7 a

Undervisningsministerens område

§ 29 a. Undervisningsministeren kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i en frikommune i frikommunenetværket om børn som vores vigtigste ressource kan fravige bestemmelserne i folkeskolelovens § 17, stk. 1, § 25 og § 25 a, stk. 1 og 5.

Stk. 2. Forsøg efter stk. 1 kan ikke iværksættes på samtlige folkeskoler i den pågældende frikommune. Elever på

skoler, der er omfattet af forsøg efter stk. 1, herunder elever, der hører til den pågældende skoles distrikt, har krav på at blive overflyttet til en anden folkeskole i kommunen, såfremt eleven eller dennes forældre ikke ønsker at være omfattet af forsøget.

§ 29 b. Undervisningsministeren kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i en frikommune i frikommunenetværket om børn som vores vigtigste ressource kan fravige folkeskolelovens § 28, stk. 2.«

9. Efter § 30 indsættes før kapitel 9:

»Kapitel 8 a

Tværministerielle forsøg

§ 30 a. Kommunalbestyrelsen i en frikommune i frikommunenetværket om en mere fleksibel og effektiv beskæftigelsesindsats, herunder nytænkning af integrationsområdet, kan ud fra en konkret vurdering tilbyde psykologbehandling til personer, der modtager sygedagpenge efter lov om sygedagpenge, hvis sygedagpengemodtageren har vanskeligt ved at få dækket sit behandlingsbehov gennem eksisterende behandlingstilbud.

Stk. 2. Det er en betingelse for at få tilbudt behandling efter stk. 1, at en autoriseret psykolog ansat i jobcenteret eller en alment praktiserende læge har vurderet, at sygedagpengemodtageren opfylder kriterierne for en eller flere af følgende diagnoser i henhold til ICD 10-klassifikationen:

1. Belastnings- eller tilpasningsreaktion (ICD-10 F43).
2. Let til moderat angst (ICD-10 F40-F42).
3. Let til moderat depression (ICD-10 F32/F33).

Stk. 3. Psykologbehandlingen er frivillig for sygedagpengemodtageren. Behandlingen udføres af autoriserede psykologer ansat i jobcenteret og kan udgøre ét eller flere behandlingsforløb med op til 12 konsultationer.

Stk. 4. Kommunens sagsbehandler i forvaltningen kan kun indhente helbredsoplysninger fra behandlingsforløbet, hvis sygedagpengemodtageren giver samtykke hertil.

Stk. 5. Den autoriserede psykolog, som har udført psykologbehandlingen, kan indgå i flere behandlingsforløb med samme sygedagpengemodtager, men kan ikke deltage i behandlingen af andre sager inden for den offentlige forvaltning vedrørende samme sygedagpengemodtager eller dennes familie.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2018.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Gældende ret
 - 2.2. Økonomi- og Indenrigsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2.1. *Deleboliger/kollektive bofællesskaber i ungdomsboliger*
 - 2.2.2. *Deleboliger/kollektive bofællesskaber for enlige mødre i familieboliger*
 - 2.2.3. *Udlejning af ældre- og ungdomsboliger som udslningsboliger*
 - 2.2.4. *Udvidet anvendelse af kommunal anvisning til private udlejningsboliger*
 - 2.2.5. *Vederlagsfri udlån af kommunale grunde til etablering af skæve boliger*
 - 2.2.6. *Oprettelse af startboliger på kommunalt initiativ*
 - 2.2.7. *Oprettelse af inklusionsboliger på kommunalt initiativ*
 - 2.2.8. *Funktionsbaserede tilgængelighedskrav for nybyggeri og ombygning af eksisterende bygninger*
 - 2.2.9. *Etablering af midlertidige boliger*
 - 2.2.10. *Indretning af kollektivt bofællesskab i familieboliger*
 - 2.2.11. *Tværkommunal akutfunktion*
 - 2.2.12. *Fleksible læringsmiljøer (holddannelse) i folkeskolen*
 - 2.2.13. *De kreative fag som driver (inddragelse af personer med særlige musiske eller kunstneriske kvalifikationer i folkeskolen)*
 - 2.2.14. *Psykologbehandling i jobcenterregi*
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Ved lov om frikommunenetværk, nr. 658 af 8. juni 2017, der trådte i kraft den 1. juli 2017, blev de generelle rammer for Frikommuneforsøg 2016-2020 etableret, ligesom loven hjemlede en række af de forsøg, som frikommunenetværkene havde ansøgt om i frikommuneforsøgets første ansøgningsrunde.

Med dette lovforslag ønsker regeringen at give frikommunenetværkene flere muligheder for forsøg. Navnlig med bag-

grund i ansøgninger fra anden ansøgningsrunde, men også i enkelte ansøgninger fra første ansøgningsrunde, der har været under afklaring.

Formålet med at give frikommunenetværkene flere forsøgsmuligheder er at optimere mulighederne for at etablere ny viden og få praktiske erfaringer, der kan bane vejen for en bedre opgaveløsning til gavn for borgerne gennem effektiviseringer, regelforenklinger og bedre styring i alle kommuner.

Frikommuneforsøg 2016-2020 giver udvalgte kommuner frihed til at afprøve nye løsninger og metoder ved at blive fritaget for gældende lovgivning eller opnå nye hjemler inden for et overordnet tema.

Frikommuneforsøg 2016-2020 er et led i udmøntningen af "Opfølgning på forhandlingsresultat fra juli 2015" fra september 2015.

Frikommuneforsøg 2016-2020 skal endvidere ses i lyset af aftale om kommunernes økonomi for 2017, hvoraf det fremgår, at regeringen, der på daværende tidspunkt bestod af Venstre, og KL er enige om at gennemføre initiativer, der understøtter kommunernes styrings- og prioriteringsmuligheder og en bedre ressourceudnyttelse. I denne sammenhæng er frikommuneforsøgene en mulighed for at opnå konkrete erfaringer med større frihedsgrader og bedre styringsmuligheder i kommunerne.

Frikommuneforsøg 2016-2020 bygger desuden på erfaringer fra Frikommuneforsøg 2012-2015, hvor ni frikommuner kunne søge om at blive fritaget for gældende lovgivning eller at blive omfattet af nye hjemler.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger til lov om frikommunenetværk jf. Folketingstidende 2016-17, A, L 200 som fremsat, side 8.

2. Lovforslagets indhold

Frikommuneforsøg 2016-2020 er baseret på, at frikommunerne går sammen i netværk, der arbejder med en fælles, samfundsmæssig relevant problemstilling. Hensigten er, at kommunerne i de enkelte frikommunenetværk igennem forsøgsperioden samarbejder tæt om forsøgene, herunder viderdelers om og følger op på bl.a. forsøgenes fremdrift, resultater og metoder.

Der er behov for at etablere yderligere hjemler til at fritage frikommunerne for gældende regler og at etablere nye hjemler til forsøg.

De i lovforslaget indeholdte hjemler til yderligere forsøg i frikommunenetværkene er baseret på ansøgninger indsendt af frikommunenetværkene. Ansøgningerne fra frikommunenetværkene hidrører fra forsøgets anden ansøgningsrunde, som havde frist den 1. maj 2017, samt enkelte ansøgninger fra første ansøgningsrunde, der har været under afklaring.

På baggrund af den samlede opfølgning på frikommuneforsøget vil resultater og erfaringer fra forsøgene blive vurderet med sigte på generelle regelændringer.

De nærmere forsøg gennemgås i afsnit 2.2.

2.1. Gældende ret

De overordnede rammer for frikommuneforsøget er fastsat i lov om frikommunenetværk, nr. 658 af 8. juni 2017, der blev vedtaget af Folketinget den 1. juni 2017 og trådte i kraft den 1. juli 2017.

Kommunerne er omfattet af det almindelige legalitetsprincip, som betyder, at kommunernes opgavevaretagelse er betinget af, at der er hjemmel i lovgivningen, og at opgavevaretagelsen ikke strider mod lovgivningen.

Hvis en kommune skal have mulighed for at varetage en opgave eller varetage en opgave på anden måde end i øvrigt fastlagt ved lov, er det således nødvendigt at etablere særlig lovgivning.

Kommunerne kan herudover i et vist omfang få dispensation til at fravige gældende regler i medfør af eksisterende forsøgsbestemmelser i lovgivningen. Forvaltningen heraf er baseret på en forudsætning om lighed, således at lovgivning gælder lige for alle landets kommuner.

Lov om frikommunenetværk indeholder de overordnede retlige rammer for frikommuneforsøget, herunder forsøgshjemler, der kan anvendes til at give frikommunerne særlige forsøgsmuligheder inden for den pågældende forsøgsbestemmelser anvendelsesområde uden, at den godkendende myndighed som følge af den almindeligt gældende forudsætning om lighed skal give tilsvarende dispensationer til andre kommuner.

Loven giver hjemmel til at fravige den normale forudsætning om lighed ved forvaltningen af landets kommuner og borgere.

Loven giver endvidere en bemyndigelse til økonomi- og indenrigsministeren til at fastsætte nærmere regler om offentliggørelse og evaluering af forsøg, der gennemføres i frikommuner efter lov om frikommunenetværk og anden lovgivning.

Nogle forsøgsbestemmelser i loven forudsætter, at kommunalbestyrelserne i frikommunerne fremsender en ansøgning, som skal godkendes af den, der er bemyndiget til at meddele godkendelse, inden forsøget kan iværksættes. En sådan ansøgning anses for godkendt, medmindre kommunalbestyrelsen modtager afslag på godkendelse senest 25 hverdage efter, at ansøgningen fra kommunalbestyrelsen er modtaget af den, der er bemyndiget til at meddele godkendelse, jf. lov om frikommunenetværk § 7. Formålet hermed er at sikre en hurtig sagsbehandling af ansøgninger om forsøg.

2.2. Økonomi- og Indenrigsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Økonomi- og Indenrigsministeriet finder, at forsøgstilgangen i frikommuneforsøget er et vigtigt redskab til at fremme nytænkning og skabe praktiske erfaringer med en enklere og bedre opgaveløsning tæt på borgeren. Forsøgene iværksættes indenfor en kontrolleret ramme, hvor forsøgene er afgrænset til specifikt udpegede kommuner og afvikles inden for en fast tidsramme, hvorefter alle forsøgene vil blive evalueret.

Alle frikommunernes ansøgninger er blevet vurderet ift. at sikre, at de ikke giver frikommunerne økonomiske fordele på bekostning af andre eller bryder med borgernes retssikkerhed. Forsøgene må naturligvis ikke være i strid med grundloven eller EU-regler.

Indenfor disse rammer har ministeriet med inddragelse af ressortministerierne søgt at skabe vide forsøgsrammer, så der sikres et lokalpolitisk råderum til at afsøge mulighederne for en bedre, enklere og mere effektiv opgavetilrettelæggelse til gavn for borgerne.

På denne baggrund søges i alt 28 nye forsøg fra frikommuneforsøgets anden ansøgningsrunde imødekommet samt to forsøg fra første ansøgningsrunde, der har været under afklaring. Ændringsforslaget indeholder hjemmel til i alt 14 af disse forsøg, som ikke kan imødekommes efter nugældende forsøgshjemler.

De foreslåede forsøgshjemler er udarbejdet af det eller de relevante ressortministerier.

De foreslåede forsøg er underlagt de overordnede rammer for Frikommuneforsøg 2016-2020 fastsat i lov om frikommunenetværk, nr. 658 af 8. juni 2017.

Alle frikommuner i det pågældende netværk er omfattet af forsøgsbestemmelserne.

Det er en forudsætning for igangsættelse af forsøg, at kommunalbestyrelserne i de pågældende kommuner i et møde har truffet beslutning om at udføre forsøg inden for den givne forsøgsbestemmelse.

Der er fastlagt yderligere én ansøgningsrunde, hvor frikommunenetværkene kan ansøge om konkrete forsøg. Ansøgningsrunden forventes at have frist den 1. november 2017.

2.2.1. Deleboliger/kollektive bofællesskaber i ungdomsboliger:

Det foreslås, at frikommunenetværket om billige boliger og fleksible boligløsninger kan give tilsagn til etableringen af kollektive bofællesskaber i ungdomsboliger. I dag er det kun muligt indenfor ældre- og familieboliger.

Endvidere ønskes det, at unge med et akut boligsocialt behov, der visiteres til et sådan kollektive bofællesskab, kan søge om at få tildelt individuelt beregnet boligstøtte. Netværket anfører, at den individuelt beregnede boligstøtte er en forudsætning for, at huslejen bliver tilstrækkelig lav i forhold til målgruppens betalingsevne, samt at beboerne ikke bliver økonomisk afhængige af hinanden.

2.2.2. Deleboliger/kollektive bofællesskaber for enlige mødre i familieboliger:

Frikommunenetværket om billige boliger og fleksible boligløsninger anfører, at der i dag er en målgruppe af enlige kvinder med børn, der opholder sig uhensigtsmæssigt lang tid på et § 109-tilbud efter serviceloven (kvindekrisecentre), da boligpriserne i de store byer gør det svært at finde en passende permanent bolig. Målgruppen er karakteriseret ved en lav betalingsevne og et behov for en relativt stor lejlighed, da de har børn.

Forsøget skal muliggøre, at der kan ydes boligstøtte til den særlige målgruppe, såfremt kommunen visiterer dem til et mindre kollektivt bofællesskab bestående af to kvinder og deres børn. Efter gældende regler kan der kun tildeles boligstøtte til beboere i kollektive bofællesskaber, hvis der bor mindst 3 personer. Den individuelt beregnede boligstøtte og lejekontrakt er afgørende for, at kvinderne ikke bliver økonomisk afhængige af hinanden.

2.2.3. Udlejning af ældre- og ungdomsboliger som udslusningsboliger:

Der lægges op til at tilføje frikommunenetværket om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde til den eksisterende § 25, stk. 1, i lov om frikommunenetværk. Bestemmelsen giver mulighed for at udvide antallet af boligtyper, der kan anvendes til udslusningsboliger, fra almene familieboliger til også at omfatte ældre- og ungdomsboliger.

2.2.4. Udvidet anvendelse af kommunal anvisning til private udlejningsboliger:

Der lægges op til at tilføje frikommunenetværket om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde til den eksisterende § 26, stk. 1, i lov om frikommunenetværk. Bestemmelsen giver en bredere adgang til at indgå aftaler med ejere af private udlejningsejendomme i kommunen med henblik på i større grad at inddrage private lejeboliger i kommunens boligsociale indsats.

2.2.5. Vederlagsfri udlån af kommunale grunde til etablering af skæve boliger:

Forslaget skal muliggøre, at kommunerne i frikommunenetværket om billige boliger og fleksible boligløsninger kan stille ledige byggegrunde vederlagsfrit til rådighed for bygherrer, der etablerer skæve boliger.

Formålet er at etablere flere skæve boliger til en lav husleje. Problemstillingen understøttes i en nylig offentliggjort evalueringsrapport af ordningen med skæve boliger, "Evaluering af skæve boliger og deres anvendelse, marts 2017". I rapporten oplyses det, at de høje grundpriser i visse dele af landet er en barriere for etablering af skæve boliger til en lav husleje.

2.2.6. Oprettelse af startboliger på kommunalt initiativ:

Med forsøget foreslås det, at give adgang til at kommunerne i frikommunenetværket om billige boliger og fleksible boligløsninger, efter ansøgning fra en boligorganisation, selv kan yde støtte institutioner til ansættelse af sociale viceværter, i form af et startboligbidrag til almene ungdomsboliger i almene boligorganisationer og ungdomsboliger i selvejende institutioner.

Kommunerne får samtidig mulighed for at yde tilskud til mindre ombygninger af de almene ungdomsboliger med henblik på at gøre dem mere velegnet til de personer, der skal anvende boligerne, samt at afholde eventuel tomgangsleje.

2.2.7. Oprettelse af inklusionsboliger på kommunalt initiativ:

Forsøget skal give kommunerne i frikommunenetværket om billige boliger og fleksible boligløsninger mulighed for at etablere inklusionsboliger med kommunal finansiering fra den sociale støttefunktion tilknyttet boligerne, samt at kunne etablere inklusionsboliger både i almene familieboliger og i ungdomsboliger.

Formålet er at understøtte etableringen af inklusionsboliger, der er en boligtype med tilknyttede sociale indsatser til beboerne. Boligerne kan i dag etableres med et tilskud fra en

statslig pulje. Med forslaget får kommunerne mulighed for at yde det samme tilskud til etableringen, når den statslige pulje ved lovforslagets forventede ikrafttrædelsesdato er udløbet.

2.2.8. Funktionsbaserede tilgængelighedskrav for nybyggeri og ombygning af eksisterende bygninger:

Frikommunenetværket om billige boliger og fleksible bolig-løsninger gives med forslaget mulighed for at afprøve funktionsbaserede tilgængelighedskrav i stedet for de gældende detailregulerede tilgængelighedskrav.

Formålet er, at give de almene boligselskaber større frihed ved udformning af boliger, hvor huslejen skal holdes på et sådant niveau, at personer på de laveste overførselsindkomster kan betale huslejen.

2.2.9. Etablering af midlertidige boliger:

Frikommunenetværket om billige boliger og fleksible bolig-løsninger har peget på, at de oplever boligmangel for socialt udsatte unge, som skal anvise til en bolig, som led i kommunernes recovery-orienterede arbejde med borgere, der har behov for sikre boligforhold for at kunne opnå en bedre udvikling ved at modtage relevant faglig og rehabiliterende støtte i egen bolig.

For at imødekomme dette umiddelbare behov for boliger til socialt udsatte unge, forslås det at iværksætte et forsøg, hvor kommunalbestyrelserne i det pågældende frikommunenetværk kan give tilladelse til etablering af midlertidige boliger i en periode på indtil 30 år, selvom der sker fornyet opstilling af boligen indenfor denne periode.

2.2.10. Indretning af kollektivt bofællesskab i familieboliger:

Der lægges der op til at tilføje frikommunenetværket om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde, så dette netværk også kan anvende den eksisterende § 27, stk. 1 i lov om frikommunenetværk.

Bestemmelsen giver mulighed for at afholde udgifterne til at omdanne en almen familiebolig til et kollektivt bofællesskab.

Samtidig får kommunerne i netværket mulighed for at afholde en del af udgiften til varme, såfremt et værelse står tomt. Hermed får kommunerne bedre muligheder for at sikre økonomisk stabilitet for de øvrige beboere ved lejerens ind- og udflytning.

2.2.11. Tværkommunal akutfunktion:

Formålet med forsøget er at imødekomme frikommunenetværket om nye samarbejdsformer på det somatiske akutområde, der ønsker at etablere en fælles organisatorisk enhed, hvor alt personale kan varetage behandlingen for alle borgere, der modtager behandling i akutfunktionen uanset personalets ansættelseskommune og borgerens bopælskommune.

Med forsøget får frikommunenetværket om nye samarbejdsformer på det somatiske akutområde mulighed for at delegerede myndighedsopgaven i forbindelse med tildeling af hjemmesygepleje til borgere, der henvises til en fælles kommunal akutfunktion, til de øvrige kommuner i netværket.

Med forsøget får frikommunerne i frikommunenetværket endvidere mulighed for at opbevare og fordele/udlevere lægemidler, der ikke er udstedt recept på til en bestemt person, i den fælles kommunale akutfunktion.

2.2.12. Fleksible læringsmiljøer (holddannelse) i folkeskolen:

Forslaget giver frikommunenetværket om børn som vores vigtigste ressource mulighed for at lave forsøg med en mere fleksibel klassestruktur i folkeskolen, hvor kommunerne i højere grad får mulighed for at benytte hold frem for klasser og får mulighed for at fravige reglerne om det maksimale elevtal.

Det er forventningen, at anvendelse af fleksible læringsmiljøer vil fremme elevernes læring og trivsel samt skabe bedre rammebetingelser for skolernes muligheder for at organisere differentieret undervisning.

Derudover er det målet at skabe bedre udnyttelse af underviserens (lærere og pædagoger) forskellige fagligheder og kompetencer, hvilket kan bidrage til at fremme elevernes læring og trivsel, men også forventes at fremme underviserens trivsel og arbejdsglæde.

2.2.13. De kreative fag som driver (inddragelse af personer med særlige musiske eller kunstneriske kvalifikationer i folkeskolen):

Forslaget søger at imødekomme ønsket fra frikommunenetværket om børn som vores vigtigste ressource om at kunne ansætte ikke-lærerruddannede, der på anden vis har opnået særlige kvalifikationer, som sætter dem i stand til at varetage undervisningen i de kreative fag, uanset om der måtte være ansat lærere på de pågældende skoler med linjefagskompetence eller tilsvarende kvalifikationer, der kan undervise i faget.

Frikommunenetværket hæfter sig ved, at forskning peger på, at de kreative fag, udover at have en værdi i sig selv, kan have betydning for elevernes læring, herunder bidrage til øget

selvtillid, mindre fravær og bedre læse- og skrivefærdigheder. En af forudsætningerne for denne afsmittende effekt er bl.a. kvaliteten af undervisningen i de kreative fag, herunder at undervisningen varetages af kompetente undervisere, der har et både bredt og dybt kendskab til faget.

Frikommunerne ønsker derfor at kunne ansætte personer, der har særlige kvalifikationer i forhold til at varetage undervisningen i de kreative fag, f.eks. musikere, billedkunstnere, arkitekter m.v.

2.2.14. Psykologbehandling i jobcenterregi:

Der lægges op til, at kommunerne i frikommunenetværket om en mere fleksibel og effektiv beskæftigelsesindsats, herunder nytænkning af integrationsområdet, ud fra en konkret vurdering kan tilbyde psykologbehandling til sygedagpengemodtagere med en eller flere af følgende diagnoser i henhold til ICD 10-klassifikationen.

- Belastnings- eller tilpasningsreaktion (ICD-10 F43).
- Let til moderat angst (ICD-10 F40-F42).
- Let til moderat depression (ICD-10 F32/F33).

ICD-10 betegner WHO's "International Classification of Diseases" (International klassifikation af sygdomme), som er et internationalt diagnosesystem, der både omfatter somatiske og psykiatiske sygdomme.

Udgangspunktet for at blive tilbudt behandling er, at sygedagpengemodtageren har vanskeligt ved at få dækket sit behandlingsbehov gennem eksisterende behandlingstilbud.

Frikommunenetværket anfører, at sygedagpengemodtagerens adgang til psykologbehandling i praksissektoren under regionen efter gældende regler kan være besværliggjort af lange ventetider, delvis egenbetaling og manglende mulighed for tilskud. Formålet med forsøget er derfor at optimere visse sygedagpengemodtageres adgang til psykologbehandling.

Psykologbehandlingen udføres af autoriserede psykologer ansat i jobcenteret og kan udgøre ét eller flere behandlingsforløb med op til 12 konsultationer. Behandlingen er frivillig for sygedagpengemodtageren.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslagets økonomiske konsekvenser for de omfattede frikommuner beror på, i hvilket omfang frikommunerne gør brug af lovforslagets muligheder for forsøg. Idet lovforslaget bl.a. har til formål at hjemle forsøg, der understøtter en bedre ressourcudnyttelse og mere effektiv opgaveløsning i

kommunerne, antages lovforslaget ikke i væsentligt omfang at indebære negative økonomiske konsekvenser for kommunerne.

Eventuelle omkostninger som følge af forsøget afholdes af den enkelte frikommune.

De foreslåede ændringer i lovforslagets § 1, nr. 1, forventes at kunne give anledning til mindre ændringer i udgifterne til boligstøtte i de boliger, der overgår til bofællesskaber. Hvorvidt der konkret bliver tale om mer- eller mindreudgifter afhænger af huslejen og antallet af bofæller, der skal dele den nye bolig.

Lovforslagets § 1, nr. 1, giver adgang til etablering af bofællesskaber i en 4-årig forsøgsperiode, og det forventes, at der etableres meget få bofællesskaber, da der ikke er mange egnede ledige boliger. Samlet set forventes forslaget ikke at give anledning til væsentlige ændringer i det offentlige udgifter til individuel boligstøtte.

Lovforslagets §§ 26 b og 26 c giver adgang til, at startboliger og inklusionsboliger kan etableres med kommunalt tilskud svarende til dem, som staten kan yde til boligerne. De økonomiske og administrative konsekvenser for forsøgskommunerne afhænger af, i hvilket omfang kommunerne vil gøre brug af ordningerne, hvilket forsøgskommunerne ikke har udtalt sig sikkert om. Der er endvidere tale om supplerende ordninger til de muligheder, som kommunerne i øvrigt har til at tilvejebringe boliger til socialt udsatte grupper, hvorfor kommunernes valg af ordninger formentlig også blive valgt ud fra økonomiske hensyn.

Samtidig skønnes flere af de i lovforslaget indeholdte forsøgsbestemmelser at kunne indebære en administrativ lettelse for de frikommuner, der gør brug af disse muligheder for forsøg.

Forslaget vurderes samlet set ikke at have væsentlige økonomiske eller administrative konsekvenser for staten eller regionerne.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslagets økonomiske konsekvenser for erhvervslivet beror på, i hvilket omfang frikommunerne gør brug af lovforslagets muligheder for forsøg. De i lovforslaget indeholdte forsøgsbestemmelser skønnes at kunne indebære begrænsede positive og negative økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Forslaget vurderes ikke at have EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 4. juli 2017 til den 18. august 2017 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Advokatsamfundet, Akademikerne, Allerød Kommune, Alzheimerforeningen, Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation, Ankestyrelsen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ASE, Assens Kommune, ATP, Ballerup Kommune, BDO, Kommunernes Revision A/S, Beskæftigelsesrådet BER, Beskæftigelsesrådets ydelsesudvalg, Boligselskabernes Landsforening, Brønderslev Kommune, Børne- og Kulturchefforeningen, Børne- og Ungdomspædagogernes Landsforening (BUPL), Børnerådet, Børnesagens Fællesråd, Børns Vilkår, Center for Små Handicapgrupper, Center for Sund Aldring, Centralorganisationens Fællesudvalg (CFU), Danmarks Lejerforeninger, Danmarks Evalueringsinstitut, Danmarks Idrætsforbund, Danmarks Lærerforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Blindesamfund, Dansk Center for Undervisningsmiljø, Dansk Erhverv, Dansk Handicapforbund, Dansk Musikskolesammenslutning, Dansk Musikpædagogisk Forening, Dansk Industri, Dansk Psykolog Forening, Dansk Retspolitisk Forening, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Sygeplejeråd, Danske Advokater, Danske A-kasser, Danske Diakonhjem, Danske Fysioterapeuter, Danske Handicaporganisationer, Danske Musik- og Kulturskoleledere, Danske Regioner, Danske Professionshøjskoler, Danske Seniorer, Danske Skoleelever, Danske Udlejere, Danske Ældreråd, Datatilsynet, De Samvirkende Menighedsplejere, DemensKoordinatorer i Danmark, Den Danske Dommerforening, Den Uvildige Konsulentordning på Handicapområdet, DESA - Dansk Erhvervsammenslutning, Det Centrale Handicapråd, Det faglige hus, Diakonissestiftelsen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, DGI, EGV, Ejendomsforeningen Danmark, Ergoterapeutforeningen, Erhvervsstyrelsen, Esbjerg Kommune, FABU, Fagligt Fælles Forbund (3F), Favrskov Kommune, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Finanstilsynet, FOA – Fag og Arbejde, Folketingets Ombudsmand, Forbrugerrådet, Forening for ledere af sundhedsordninger for børn og unge, Foreningen af Kommunale Social-, Sundheds- og Arbejdsmarkedschefer i Danmark (FSD), Foreningen af Statsfor-

valtningsjurister, Foreningsfællesskabet Ligeværd, ForældreLANDSforeningen (FBU), Fredensborg Kommune, Frederikshavn Kommune, Frederikssund Kommune, Frie Funktionærer, Frivilligrådet, FSR – Danske Revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Furesø Kommune, Gentofte Kommunalforening, Gentofte Kommune, Gladsaxe Kommune, Gribskov Kommune, Guldborgsund Kommune, Halsnæs Kommune, Helsingør Kommune, Herning Kommune, Hillerød Kommune, Hjernesagen, Hjørring Kommune, HK Danmark, Holbæk Kommune, Holstebro Kommune, Høje-Taastrup Kommune, Ikast-Brande Kommune, Institut for Menneskerettigheder, Jammerbugt Kommune, Jobrådgivernes Brancheforening, KFUM's sociale arbejde, KL, Klagenævnet for Specialundervisning, Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte (KTO), Kommunernes Lønningsnævn, Kost & Ernæringsforbundet, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, KU, København Kommune, Landsforeningen af fleks- og skånejobbere, Landsforeningen Bopam, Landsforeningen Børn og Forældre, Landsforeningen for Socialpædagoger, Landsorganisationen i Danmark (LO), Landssamråd for PPR-chefer, Lederforum, Livsværk, LO's Faglige Seniorer, LOS, Lyngby-Taarbæk Kommune, Lægeforeningen, Læsø Kommune, Mariagerfjord Kommune, Morsø Kommune, Nationalt Videnscenter for Demens, Nordfyns Kommune, Odense Kommune, Offentligt ansattes organisationer, OK-Fonden, Plejefamiliernes Landsforening, PLO (Praktiserende Lægers Organisation), Randers Kommune, Rebild Kommune, Red Barnet, Retssikkerhedsfonden, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Rigsrevisionen, Ringkøbing-Skjern Kommune, Roskilde Kommune, Rudersdal Kommune, Røde Kors, Rådet for frivilligt socialt arbejde, Rådet for Socialt Udsatte, Selveje Danmark, SFI – Det Nationale Forskningscenter for Velfærd, Silkeborg Kommune, Skive Kommune, Skolelederforeningen, Skole og Forældre, Slagelse Kommune, Socialpædagogernes Landsforbund, Socialstyrelsen, Socialt Leder Forum, Socialtilsyn Hovedstaden, Frederiksberg Kommune, Socialtilsyn Midt, Silkeborg Kommune, Socialtilsyn Nord, Hjørring Kommune, Socialtilsyn Syd, Faaborg-Midtfyn Kommune, Socialtilsyn Øst, Holbæk Kommune, Stats- og Kommunalt Ansattes Forhandlingsfællesskab, Statsforvaltningen, SUFO (Landsforeningen for ansatte i sundhedsfremmende og forebyggende hjemmebesøg), TABUKA, Thisted Kommune, Tænk, Uddannelsesforbundet, ULF Udviklingshæmmedes Landsforbund, Ungdommens Røde Kors, Ungdommens Uddannelsesvejledning, Ungdomsringen, Vesthimmerlands Kommune, Ældre Sagen, Ældreforum, Aabenraa Kommune, Aalborg Kommune og Aarhus Kommune.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Afhænger af, hvorvidt frikommunerne gør brug af forsøgsmulighederne.	Afhænger af, hvorvidt frikommunerne gør brug af forsøgsmulighederne.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Afhænger af, hvorvidt frikommunerne gør brug af forsøgsmulighederne.	Afhænger af, hvorvidt frikommunerne gør brug af forsøgsmulighederne.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Afhænger af, hvorvidt frikommunerne gør brug af lovforslagets muligheder for forsøg.	Afhænger af, hvorvidt frikommunerne gør brug af lovforslagets muligheder for forsøg.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Ad § 9 a

Efter gældende regler i § 9, stk. 1, i lov om individuel boligstøtte kan boligstøtte kun ydes, når boligen er forsynet med køkken med indlagt vand og forsvarligt afløb. Boligstøtte kan dog ydes til boliger uden selvstændigt køkken efter § 9, stk. 2, nr. 3, for boliger i kollektive bofællesskaber, jf. lovens kapitel 4 a.

Der kan efter § 24 a, stk. 1, nr. 6, i lov om individuel boligstøtte ydes boligstøtte til kollektive bofællesskaber til personer, der bor i kollektive bofællesskaber i familieboliger efter § 3, stk. 4, i lov om almene boliger m.v., som består af tre eller fire personer. Der findes særlige regler i kapitel 4 a i lov om individuel boligstøtte for disse bofællesskaber. §§ 24 g, h, i og j i lov om individuel boligstøtte indeholder en række regler om udbetaling og beregning af boligstøtte til disse kollektive bofællesskaber.

Efter gældende regler i § 24 a, stk. 1, nr. 6, er der ikke mulighed for at yde boligstøtte efter kapitel 4 a til boliger, der etableres i almene ungdomsboliger efter lov om almene boliger. Idet der i dag ikke kan etableres kollektive bofællesskaber i almene ungdomsboliger efter lov om almene boliger m.v. henviser § 24 a, stk. 1, nr. 6, således kun til familieboliger efter lov om almene boliger.

Efter § 24 h i lov om individuel boligstøtte er det en betingelse for udbetaling af boligstøtte efter § 24 a, stk. 1, nr. 6, at det kollektive bofællesskab består af tre eller fire personer og er etableret i medfør af § 3, stk. 4-6, i lov om almene bo-

liger m.v. Boligstøtte kan uanset stk. 1 fortsat ydes i indtil 3 måneder, såfremt antallet af beboere midlertidigt er mindre end tre som følge af en eller flere beboeres fraflytning eller død.

Det er en betingelse for udbetaling af boligstøtte, at den fælles bolig har mindst ét beboelsesrum mere end antallet af beboere. Kommunalbestyrelsen kan dog godkende, at den fælles bolig har samme antal beboelsesrum som antal beboere, hvis bofællesskabet er indrettet med et køkken, hvor beboerne kan spise sammen m.v. Det er ligeledes en betingelse for udbetaling af boligstøtte efter stk. 1, at der foreligger en individuel lejekontrakt for hver beboer i bofællesskabet.

Det følger af § 24 i i lov om individuel boligstøtte, at den boligudgift, der lægges til grund ved boligstøtteberegningen for personer omfattet af § 24 a, stk. 1, nr. 6, er den enkelte beboers faktiske boligudgift for sin andel af boligen opgjort efter § 10. Ved opgørelsen medregnes for en person boligudgiften pr. kvadratmeter bruttoetageareal for 65 m². Bor en person omfattet af § 24 a, stk. 1, nr. 6, i et kollektivt bofællesskab sammen med et eller flere børn, jf. § 7, stk. 2, forøges det anførte areal med 20 m². Bor begge forældre i bofællesskabet, forøges arealet hos den af forældrene, hos hvem barnet er medtaget ved opgørelse af husstandsindkomsten, jf. § 8, stk. 7.

Ved beregning af boligudgiften efter § 24 i, stk. 1, finder § 14, stk. 1, i lov om individuel boligstøtte anvendelse, jf. § 24, stk. 2. Det følger af § 24 i, stk. 2, 2. pkt., at når begge forældre bor i bofællesskabet, forhøjes den maksimale boligudgift efter § 24 i, stk. 1, 1. pkt. hos den af forældrene, hos hvem barnet er medtaget ved opgørelse af husstandsindkomsten, jf. § 8, stk. 7. § 15 finder tilsvarende anvendelse for den enkelte bofællesskabsdeltager, jf. § 24 i, stk. 3.

Det fremgår af § 24 j, stk. 1, i lov om individuel boligstøtte, at for personer omfattet af § 24 a, stk. 1, nr. 6, beregnes

boligydelse efter § 21 og boligsikring efter § 22, stk. 1 og 2 og stk. 3, nr. 1. Efter § 24 j, stk. 2 finder § 23, stk. 1, og § 33 tilsvarende anvendelse for personer i kollektive bofællesskaber omfattet af § 24 a, stk. 1, nr. 6. Boligstøtte til personer i kollektive bofællesskaber, der omfattet af § 24 a, stk. 1, nr. 6, udbetales som tilskud, jf. § 24 j, stk. 3.

Boligsikring beregnes efter § 22, stk. 1 og 2 og stk. 3, nr. 1, i lov om individuel boligstøtte som forskellen mellem på den ene side 60 pct. af den årlige boligudgift og på den anden side 18 pct. af husstandsindkomsten over en indkomstgrænse på 143.200 kr. Er der mere end et barn i husstanden, forøges indkomstgrænsen med 37.700 kr. for hvert barn ud over et barn op til og med fire børn. For husstande med to voksne husstandsmedlemmer, hvor begge er under 30 år, forøges indkomstgrænsen med 37.700 kr. for hvert barn til og med tre børn. Boligsikringsmodtageren skal dog af sin boligudgift mindst selv betale 24.100 kr. (egenbetaling). Alle de oplyste satser er for 2017.

For husstande uden børn kan boligsikring ikke overstige 15 pct. af boligudgiften. Dette gælder dog ikke, hvis et husstandsmedlem er førtidspensionist.

Boligydelse, der udbetales til folkepensionister og personer, der har fået tilkendt førtidspension før 1. januar 2003, beregnes efter § 21 efter lov om individuel boligstøtte som forskellen mellem på den ene side 75 pct. af den årlige boligudgift med et tillæg på 6.600 kr. og på den anden side 22,5 pct. af husstandsindkomsten over en indkomstgrænse på 157.000 kr. Er der mere end et barn i husstanden, forøges indkomstgrænsen med 41.400 kr. for hvert barn ud over et barn til og med fire børn. Boligydelingsmodtageren skal dog af sin boligudgift mindst selv betale et beløb svarende til 11 pct. af sin husstandsindkomst, dog mindst 16.600 kr. Alle de oplyste satser er for 2017.

Den årlige boligudgift, jf. § 14, stk. 1, i lov om individuel boligstøtte, hvoraf boligstøtte beregnes, kan ikke overstige 80.300 kr. for boligsikringsmodtagere og 88.100 kr. for boligydelsesmodtagere. Er der børn i husstanden, forhøjes beløbet med 5 pct., hvis der er 1 barn, 10 pct. hvis der to børn, 15 pct. hvis der er 3 børn og 20 pct. hvis der er 4 eller flere børn. Alle de oplyste satser er for 2017.

Den årlige boligstøtte, jf. § 23, stk. 1, i lov om individuel boligstøtte kan ikke være større end 42.384 kr. for boligsikringsmodtagere eller 46.476 kr. for boligydelsesmodtagere. Maksimalgrænsen kan forhøjes, f.eks. hvis nogen i husstanden er stærkt bevægelseshæmmede og boligen er egnet herfor.

Det er en betingelse for udbetaling af boligstøtte, at samtlige husstandsmedlemmer, der beboer den bolig, hvortil boligstøtte søges, har underskrevet en erklæring om, at de hæfter solidarisk for tilbagebetalingskrav, jf. § 41, stk. 2, i lov om individuel boligstøtte. Det følger af gældende regler for boligstøtte i kollektive bofællesskaber, at hver ansøger anses for at være en hel husstand, hvilket betyder, at der ikke er solidarisk hæftelse mellem beboerne i det kollektive bofæl-

lesskab, og de derfor ikke skal underskrive en solidarisk hæftelseserklæring.

Der kan ikke udbetales boligsikring eller boligydelse, hvis det beregnede tilskud (bagatelgrænsen) er mindre end 3.108 kr. for boligsikring og 3.408 kr. for boligydelse. De oplyste satser er for 2017, jf. § 33, i lov om individuel boligstøtte.

Det fremgår af § 15, at overstiger lejen halvdelen af husstandsindkomsten, skal Udbetaling Danmark efter en samlet vurdering af husstandsmedlemmernes økonomiske og personlige forhold bestemme, om boligstøtte kan ydes. Det samme gælder, hvis særlige forhold, f.eks. i forbindelse med ansøgerens afståelse af sin hidtidige bolig og leje af den lejlighed, hvortil boligstøtte søges, sandsynliggør, at lejeaftalen er tilrettelagt med særligt henblik på opnåelse af boligstøtte. Udbetaling Danmark kan bestemme, at boligstøtte ydes med et nedsat beløb.

Der kan efter § 24 a, stk. 1, nr. 5, i lov om individuel boligstøtte blandt andet ydes boligstøtte til kollektive bofællesskaber til personer, der bor i kollektive bofællesskaber efter § 3, stk. 4, i lov om almene boliger m.v., som består mindst fem personer. Tilskud til disse regler reguleres af andre bestemmelser i kapitel 4 a i lov om individuel boligstøtte for disse bofællesskaber end de bofællesskaber, der er omfattet af § 24 a, stk. 1, nr. 6. Efter disse regler, er det i modsætning til § 24 a, stk. 1, nr. 5, en betingelse, at der foreligger en individuel lejekontrakt for hver beboer i bofællesskabet for at kunne modtage boligstøtte efter reglerne for kollektive bofællesskaber, jf. § 24 h, stk. 4.

Boligstøtte administreres af Udbetaling Danmark efter § 9 b i lov om individuel boligstøtte, og Udbetaling Danmarks afgørelser kan påklages til Ankestyrelsen efter lovens kapitel 13.

Staten og kommunen afholder udgifter til boligstøtte efter § 75 i kapitel 14 i lov om individuel boligstøtte.

Kommunens anvisning til de boliger, der stilles til rådighed til påtrængende boligsociale opgaver i kommunen, skal ske på baggrund af en individuel vurdering af den boligsøgendes behov for en bolig ud fra den boligsøgendes økonomiske, sociale og boligmæssige situation. Der kan ikke klages over afgørelsen om anvisning.

Frikommunenetværket om billige boliger og fleksible boligløsninger ønsker mulighed for at kunne etablere kollektive bofællesskaber i almene ungdomsboliger. Målgruppen skal være borgere, der opfylder kommunens boligsociale kriterier, det vil sige borgere, hvor kommunen har påtaget sig at afhjælpe et akut boligsocialt behov.

Som følge af ændringsforslaget i nr. 6 om at give kommuner i netværket adgang til at give tilsagn til etablering af almene ungdomsboliger, der indrettes som kollektive bofællesskaber efter § 3, stk. 4, i lov om almene boliger m.v., foreslås det, at der skal kunne ydes boligstøtte efter lov om individuel boligstøtte til bofællesskaber i almene ungdomsboliger efter de regler, der gælder for kollektive bofællesskaber.

Det foreslås således i affattelsen af § 9 a, stk. 1, 1. pkt., at Udbetaling Danmark kan yde boligstøtte, jf. stk. 3-5, til personer med bopæl i frikommunerne i frikommunenetværket om billige boliger og fleksible boligløsninger, der som følge af et akut boligsocialt behov efter kommunalbestyrelsen i en bopælskommunes afgørelse anvises til et kollektivt bofællesskab etableret i almene ungdomsboliger efter § 27, stk. 3, i lov om frikommunenetværk.

Med kravet om, at anvisningen skal være begrundet i et akut boligsocialt behov,

skal der være tale om unge, der har et boligsocialt behov, men som må anses for at være egnet til at bo i bofællesskab. Kommune skal foretage en konkret vurdering efter § 59, stk. 3 i lov om almene boliger.

Der henvises herudover til bemærkningerne til nr. 6 om at give netværket adgang til at give tilsagn til etablering af almene ungdomsboliger, der indrettes som kollektive bofællesskaber efter § 3, stk. 4, i lov om almene boliger m.v.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at det er en betingelse, at det kollektive bofællesskab består af mindst tre personer.

Det foreslås i *stk. 2*, at det er en betingelse, at alle personer opfylder betingelsen i *stk. 1* om, at anvisningen skal være begrundet i et akut boligsocialt behov. Det betyder f.eks., at der ikke kan ske yderligere indflytning af f.eks. samlevende.

Det foreslås i *stk. 3*, at den boligudgift, der lægges til grund ved boligstøtteberegningen, og beregningen af boligstøtten opgøres efter § 24 i og j i lov om individuel boligstøtte. Boligudgiften og areal fastsættes således efter § 24 i, og boligstøtten beregnes efter § 24 j. Den boligudgift, der lægges til grund ved boligstøtteberegningen er den enkelte beboers faktiske boligudgift for sin andel af boligen opgjort efter de almindelige regler for fastsættelse af lejen i § 10 i lov om individuel boligstøtte. Ved opgørelsen medregnes for en person boligudgiften pr. m² bruttoetageareal for 65 m² mv.

Ved beregning af den årlige boligudgift, finder § 14, stk. 1, i lov om individuel boligstøtte anvendelse.

§ 15 finder tilsvarende anvendelse for den enkelte bofællesskabsdeltager. Dette indebærer, at Udbetaling Danmark efter en samlet vurdering af husstandsmedlemmernes økonomiske og personlige forhold skal vurdere for hver enkelt beboer i bofællesskaber, hvor den pågældendes lejeandel overstiger halvdelen af dennes husstandsindkomst, om boligstøtte kan ydes.

Boligyldelse beregnes efter § 21, og boligsikring efter § 22, stk. 1 og 2, og stk. 3, nr. 1 i lov om individuel boligstøtte. Dette indebærer, at de almindelige regler for beregning af boligydelse og boligstøtte og egenbetaling anvendes. Ved beregning af boligsikring gælder således, at boligsikringen for beboere uden hjemmeboende børn, ikke kan udgøre mere end 15 pct. af boligudgiften, medmindre at den pågældende er førtidspensionist.

De kollektive bofællesskaber bliver omfattet af de almindelige regler for maksimumboligstøtte og bagatelgrænse.

Det foreslås i *stk. 4*, at § 24 h, stk. 2 - 4 i lov om individuel boligstøtte finder tilsvarende anvendelse.

Det betyder, at boligstøtte uanset *stk. 1* fortsat kan ydes i indtil 3 måneder, såfremt antallet af beboere midlertidigt er mindre end tre som følge af en eller flere beboeres fraflytning eller død, jf. § 24 h, stk. 2.

Herudover vil det være en betingelse for udbetaling af boligstøtte, at den fælles bolig har mindst ét beboelsesrum mere end antallet af beboere. Kommunalbestyrelsen kan dog godkende, at den fælles bolig har samme antal beboelsesrum som antal beboere, hvis bofællesskabet er indrettet med et køkken, hvor beboerne kan spise sammen m.v., jf. § 24 h, stk. 3.

Og endeligt medfører bestemmelsens *stk. 4*, at vil være en betingelse for udbetaling af boligstøtte efter *stk. 1*, at der foreligger en individuel lejekontrakt for hver person i bofællesskabet svarende til reglen i § 24 h, stk. 4, i lov om individuel boligstøtte. Lejekontrakten indsendes af borgeren sammen med ansøgningen. Det foreslås, at de regler, der skal gælde for disse kollektive bofællesskaber, er de regler, der gælder for mindre kollektive bofællesskaber i boligstøttelovens § 24 a, nr. 6. Det betyder blandt andet, at det er en betingelse, at der foreligger en individuel lejekontrakt for hver beboer i bofællesskabet.

Når der er tale om anvisning til et værelse til bofællesskab, og der skal foreligge en særskilt kontrakt, sikres det, at lejeren ikke sættes i et aftaleretligt eller økonomisk afhængighedsforhold til de andre beboere i bofællesskabet.

Det foreslås i *stk. 5*, at ansøgning, udbetaling, omberegning, efterregulering og finansieringen af boligstøtte og adgang til klage m.v. sker i henhold til reglerne om boligsikring og boligydelse i kapitel 1 og 2, 4, 6, §§ 40, 41 og 42 i kapitel 8 og kapitel 9 og 12-14 i lov om individuel boligstøtte. Dette medfører, at de nævnte gældende regler i lov om individuel boligstøtte finder anvendelse om genberegning, efterregulering m.v. Det betyder, at udbetaling af boligstøtte skal behandles som øvrig boligstøtte – herunder at det indgår i beregning af kontanthjælpsloftet. Henvisningen til kapitel 8 i lov om individuel boligstøtte betyder ikke, at beboerne i det kollektive bofællesskab skal underskrive en solidarisk hæftelseserklæring, da hver ansøger i det kollektive bofællesskab anses for at være en hel husstand.

Lov om Udbetaling Danmark fastlægger de overordnede rammer for Udbetaling Danmarks administration og sagsbehandling af boligstøtte. § 1 i lov om Udbetaling Danmark oplister en række love, som Udbetaling Danmark varetager opgaver efter, herunder lov om individuel boligstøtte. § 1 indeholder ikke den materielle hjemmel til, at Udbetaling Danmark har ansvaret for administrationen af hele eller dele af de nævnte love. Det fremgår således af de i § 1 nævnte love, hvilke dele af de enkelte love som Udbetaling Danmark har kompetence til at varetage administrationen af.

Lov om frikommunenetværk er ikke nævnt i bestemmelsen, idet Udbetaling Danmark ikke efter gældende regler administrerer ydelser i henhold til loven.

Der er særlige regler i kapitel 3 og 3 a i lov om Udbetaling Danmark om udveksling af oplysninger mellem kommunerne og Udbetaling Danmark.

Det foreslås i *stk. 6*, at ved Udbetaling Danmarks varetagelse af administrationen efter *stk. 1* finder lov om Udbetaling Danmark anvendelse.

Det betyder, at de øvrige bestemmelser i lov om Udbetaling Danmark, der gælder generelt og som henviser specifikt til § 1 i lov om Udbetaling Danmark finder anvendelse på opgavevaretagelsen.

Der er i henhold til § 13, *stk. 1*, i lov om Udbetaling Danmark i bekendtgørelse nr. 1309 af 25. november 2015 om obligatorisk digital selvbetjening vedrørende ansøgninger og meddelelser m.v. om sociale ydelser m.v., fastsat regler om obligatorisk digital selvbetjening ved ansøgning om boligstøtte i Udbetaling Danmark.

Da der med dette forslag er tale om en forsøgsordning, der kun gælder enkelte kommuner i en kortere periode, er det uhensigtsmæssigt, at Udbetaling Danmark generelt tilretter de digitale selvbetjeningsløsninger.

Det foreslås derfor i *stk. 7, 1. pkt.*, at personer, der søger om boligstøtte efter *stk. 1*, indsender en ansøgning på en særlig blanket til Udbetaling Danmark. Det betyder, at borgeren ikke skal indsende ansøgning i henhold til bekendtgørelse om obligatorisk digital selvbetjening vedrørende ansøgninger og meddelelser m.v. om sociale ydelser m.v. Det fremgår af denne bekendtgørelse at ansøgninger og meddelelser m.v. efter lov om individuel boligstøtte skal indgives til Udbetaling Danmark ved anvendelse af den digitale løsning, som Udbetaling Danmark stiller til rådighed (digital selvbetjening) inden for eget myndighedsområde.

Kommunen skal vejlede borgeren om muligheden for at modtage boligstøtte og udlevere ansøgningsblanketten til borgeren, herunder vejlede om, at borgeren skal sende kommunens anvisning sammen med ansøgningen. Borgeren kan indsende blanketten via eboks eller Digital Post. Forslaget til *stk. 7* regulerer ikke, hvordan borgeren skal modtage afgørelsen, herunder om afgørelsen sendes digitalt eller på anden vis. Reglerne for dette følger af de almindelige regler for afsendelse af afgørelser, herunder lov om offentlig digital post.

Det foreslås i *stk. 7, 2. pkt.*, at kommunens afgørelse om, at borgeren har et akut boligsocialt behov, vedlægges ansøgningen.

Personer, der er omfattet af forsøgsordningen, skal således ikke søge om undtagelse til at søge ikke-digitalt efter bekendtgørelse om obligatorisk digital selvbetjening vedrørende ansøgninger og meddelelser m.v. om sociale ydelser m.v. Udbetaling Danmark lægger kommunens afgørelse oprøvet til grund ved vurderingen af, om der kan ydes boligstøtte.

Ad § 9 b

Efter gældende regler i § 9, *stk. 1*, i lov om individuel boligstøtte kan der kun ydes boligstøtte, når boligen er forsynet med køkken med indlagt vand og forsvarligt afløb. Dette krav fraviges dog i boliger i kollektive boliger i kollektive bofællesskaber, jf. reglerne i lovens kapitel 4 a. Efter gældende regler er der ikke mulighed for at yde boligstøtte efter reglerne i kapitel 4 a i lov om individuel boligstøtte til kollektive bofællesskaber til to enlige kvinder med børn i lejeboliger, der indeholder et værelse pr. voksen, et værelse pr. barn og et fælles rum. Der er heller ikke mulighed for at tage højde for, at hver husstands barn skal kunne dele et værelse. Der kan herudover kun ydes boligstøtte efter § 24 a, *stk. 1*, nr. 6, i lovens kapitel 4 a, hvis der er tale om en almen bolig.

Herudover kan der ikke efter gældende regler ydes boligstøtte til kollektive bofællesskaber, der består af to personer. Boligstøtte administreres af Udbetaling Danmark efter § 9 b i lov om individuel boligstøtte og Udbetaling Danmarks afgørelser kan påklages til Ankestyrelsen efter regler i lovens kapitel 13.

§§ 24 g, h, i og j i lov om individuel boligstøtte indeholder en række regler om udbetaling og beregning af boligstøtte til kollektive bofællesskaber.

Efter § 24 h i lov om individuel boligstøtte er det en betingelse for udbetaling af boligstøtte efter § 24 a, *stk. 1*, nr. 6, at det kollektive bofællesskab består af tre eller fire personer og er etableret i medfør af § 3, *stk. 4-6*, i lov om almene boliger m.v.. Boligstøtte kan uanset *stk. 1* fortsat ydes i indtil 3 måneder, såfremt antallet af beboere midlertidigt er mindre end tre som følge af en eller flere beboeres fraflytning eller død, jf. § 24 h, *stk. 2*.

Efter § 24, *stk. 2*, er det en betingelse for udbetaling af boligstøtte, at den fælles bolig har mindst ét beboelsesrum mere end antallet af beboere. Kommunalbestyrelsen kan dog godkende, at den fælles bolig har samme antal beboelsesrum som antal beboere, hvis bofællesskabet er indrettet med et køkken, hvor beboerne kan spise sammen m.v. og det er en betingelse for udbetaling af boligstøtte efter *stk. 1*, at der foreligger en individuel lejekontrakt for hver beboer i bofællesskabet.

Det følger af § 24 i, *stk. 1*, i lov om individuel boligstøtte, at den boligudgift, der lægges til grund ved boligstøtteberegningen for personer omfattet af § 24 a, *stk. 1*, nr. 6, er den enkelte beboers faktiske boligudgift for sin andel af boligen opgjort efter § 10. Ved opgørelsen medregnes for en person boligudgiften pr. kvadratmeter bruttoetageareal for 65 m². Bor en person omfattet af § 24 a, *stk. 1*, nr. 6, i et kollektivt bofællesskab sammen med et eller flere børn, jf. § 7, *stk. 2*, forøges det anførte areal med 20 m². Bor begge forældre i bofællesskabet, forøges arealet hos den af forældrene, hos hvem barnet er medtaget ved opgørelse af husstandsindkomsten, jf. § 8, *stk. 7*.

Ved beregning af boligudgiften efter stk. 1 finder § 14, stk. 1, i lov om individuel boligstøtte anvendelse, jf. § 24 i, stk. 2. Bor begge forældre i bofællesskabet, forhøjes den maksimale boligudgift efter 1. pkt. hos den af forældrene, hos hvem barnet er medtaget ved opgørelse af husstandsindkomsten, jf. § 8, stk. 7. § 15 finder tilsvarende anvendelse for den enkelte bofællesskabsdeltager.

Det fremgår af § 24 j, stk. 1, i lov om individuel boligstøtte, at for personer omfattet af § 24 a, stk. 1, nr. 6, beregnes boligydelse efter § 21 og boligsikring efter § 22, stk. 1 og 2 og stk. 3, nr. 1. Efter § 24, stk. 2, finder § 23, stk. 1, og § 33 tilsvarende anvendelse for personer i kollektive bofællesskaber omfattet af § 24 a, stk. 1, nr. 6. Boligstøtte til personer i kollektive bofællesskaber omfattet af § 24 a, stk. 1, nr. 6, udbetales som tilskud, jf. § 24 j, stk. 3.

Boligsikring beregnes efter § 22, stk. 1 og 2 og stk. 3, nr. 1, i lov om individuel boligstøtte som forskellen mellem på den ene side 60 pct. af den årlige boligudgift og på den anden side 18 pct. af husstandsindkomsten over en indkomstgrænse på 143.200 kr. Er der mere end et barn i husstanden, forøges indkomstgrænsen med 37.700 kr. for hvert barn ud over et barn op til og med fire børn. For husstande med to voksne husstandsmedlemmer, hvor begge er under 30 år, forøges indkomstgrænsen med 37.700 kr. for hvert barn til og med tre børn. Boligsikringsmodtageren skal dog af sin boligudgift mindst selv betale 24.100 kr. (egenbetaling). Alle de oplyste satser er for 2017.

For husstande uden børn kan boligsikring ikke overstige 15 pct. af boligudgiften. Dette gælder dog ikke, hvis et husstandsmedlem er førtidspensionist

Boligydelse, der udbetales til folkepensionister og personer, der har fået tilkendt førtidspension før 1. januar 2003, beregnes efter § 21 efter lov om individuel boligstøtte som forskellen mellem på den ene side 75 pct. af den årlige boligudgift med et tillæg på 6.600 kr. og på den anden side 22,5 pct. af husstandsindkomsten over en indkomstgrænse på 157.000 kr. Er der mere end et barn i husstanden, forøges indkomstgrænsen med 41.400 kr. for hvert barn ud over et barn op til og med fire børn. Boligydelingsmodtageren skal dog af sin boligudgift mindst selv betale et beløb svarende til 11 pct. af sin husstandsindkomst, dog mindst 16.600 kr. (egenbetaling). Alle de oplyste satser er for 2017.

Den årlige boligudgift, jf. § 14, stk. 1, i lov om individuel boligstøtte, hvoraf boligstøtte beregnes, kan ikke overstige 80.300 kr. for boligsikringsmodtagere og 88.100 kr. for boligydelsesmodtagere. Er der børn i husstanden, forhøjes beløbet med 5 pct., hvis der er 1 barn, 10 pct. hvis der er to børn, 15 pct. hvis der er 3 børn og 20 pct. hvis der er 4 eller flere børn. Alle de oplyste satser er for 2017.

Den årlige boligstøtte, jf. § 23, stk. 1, i lov om individuel boligstøtte kan ikke være større end 42.384 kr. for boligsikringsmodtagere eller 46.476 kr. for boligydelsesmodtagere. Maksimalgrænsen kan forhøjes, f.eks. hvis nogen i husstanden er stærkt bevægelseshæmmet og boligen er egnet herfor.

Det er en betingelse for udbetaling af boligstøtte, at samtlige husstandsmedlemmer, der beboer den bolig, hvortil boligstøtte søges, har underskrevet en erklæring om, at de hæfter solidarisk for tilbagebetalingskrav, jf. § 41, stk. 2, i lov om individuel boligstøtte. Det følger af gældende regler for boligstøtte i kollektive bofællesskaber, at hver ansøger anses for at være en hel husstand, og der er således ikke solidarisk hæftelse mellem beboerne i det kollektive bofællesskab, og de skal derfor ikke underskrive en solidarisk hæftelseserklæring.

Der kan ikke udbetales boligsikring eller boligydelse, hvis det beregnede tilskud (bagatelgrænsen) er mindre end 3.108 kr. for boligsikring og 3.408 kr. for boligydelse. De oplyste satser er for 2017, jf. § 33, i lov om individuel boligstøtte.

Det fremgår af § 15, at overstiger lejen halvdelen af husstandsindkomsten, skal Udbetaling Danmark efter en samlet vurdering af husstandsmedlemmernes økonomiske og personlige forhold bestemme, om boligstøtte kan ydes. Det samme gælder, hvis særlige forhold, f.eks. i forbindelse med ansøgerens afståelse af sin hidtidige bolig og leje af den lejlighed, hvortil boligstøtte søges, sandsynliggør, at lejeaftalen er tilrettelagt med særligt henblik på opnåelse af boligstøtte. Udbetaling Danmark kan bestemme, at boligstøtte ydes med et nedsat beløb.

Der kan efter § 24 a, stk. 1, nr. 5, i lov om individuel boligstøtte blandt andet ydes boligstøtte til kollektive bofællesskaber til personer, der bor i kollektive bofællesskaber efter § 3, stk. 4, i lov om almene boliger m.v., som består mindst fem personer. Tilskud til disse regler reguleres af andre bestemmelser i kapitel 4 a i lov om individuel boligstøtte for disse bofællesskaber end de bofællesskaber, der er omfattet af § 24 a, stk. 1, nr. 6. Efter disse regler, er det i modsætning til § 24 a, stk. 1, nr. 5, en betingelse, at der foreligger en individuel lejekontrakt for hver beboer i bofællesskabet, som forudsætning for at kunne modtage boligstøtte efter reglerne for kollektive bofællesskaber, jf. § 24 h, stk. 4.

Boligstøtte administreres af Udbetaling Danmark efter § 9 b i lov om individuel boligstøtte, og Udbetaling Danmarks afgørelser kan påklages til Ankestyrelsen efter lovens kapitel 13.

Staten og kommunen afholder udgifter til boligstøtte efter § 75 i kapitel 14 i lov om individuel boligstøtte.

Kommunens anvisning til de boliger, der stilles til rådighed til påtrængende boligsociale opgaver i kommunen, skal ske på baggrund af en individuel vurdering af den boligsøgendes behov for en bolig vurderet ud fra den boligsøgendes økonomiske, sociale og bolig-mæssige situation. Der kan ikke klages over afgørelsen om anvisning.

Efter § 109, stk. 1, i lov om social service (herefter serviceloven) skal kommunen tilbyde midlertidigt ophold i boformer til kvinder, som har været udsat for vold, trusler om vold eller tilsvarende krise i relation til familie- eller samlivsforhold. Kvinderne kan være ledsaget af børn. Det følger af § 109, stk. 2, at optagelse i boformen kan ske anonymt

ved egen henvendelse eller ved henvisning fra offentlige myndigheder. Efter § 109, stk. 3, er det lederen af botilbuddet, der træffer afgørelse om optagelse og dermed foretager vurderingen af, om kvinden falder inden for målgruppen for servicelovens § 109. Det er således ikke kommunen, der visiterer kvinden til ophold på et krisecenter efter servicelovens § 109.

Frikommunenetværket om billige boliger og fleksible boligløsninger ønsker mulighed for, at der kan ydes boligstøtte efter de regler, der gælder i § 24 a, stk. 1, nr. 6, i lov om individuel boligstøtte, til 2 kvinder og deres børn, der har opholdt sig i en boform efter servicelovens § 109, således at disse har bedre mulighed for at betale en anvist delebolig. Formålet er at skabe boliger for målgruppen, som ikke har råd til egen selvstændig bolig i den pågældende kommune, og give boligstøtte, fordi målgruppen har en sårbar økonomi.

Det foreslås således i § 9 b, stk. 1, 1. pkt., at Udbetaling Danmark kan yde boligstøtte, jf. stk. 4, 5 og 6, til kvinder med børn med bopæl i kommunerne i frikommunenetværket, jf. § 2, nr. 2, efter anvisning fra kommunalbestyrelsen i en bopælskommune, som følge af et akut boligsocialt behov til kollektivt bofællesskab i en privat lejebolig eller bolig efter lov om almene boliger i forbindelse med et ophold i et botilbud efter § 109 i serviceloven.

Det kollektive bofællesskab kan efter forslaget til stk. 1, 1. pkt., bestå af ned til to kvinder, der hver især har et eller flere børn.

Det er en betingelse, at indflytningen i det kollektive bofællesskab sker i forbindelse med opholdet i botilbuddet efter servicelovens § 109. Der kan således ikke ydes boligstøtte, hvis kvinden i en periode selv finder en egnet bolig og først herefter flytter i et kollektivt bofællesskab. Der skal således være direkte sammenhæng mellem opholdet i botilbuddet efter servicelovens § 109 og indflytning i det kollektive bofællesskab.

Kommunens anvisning til et kollektivt bofællesskab skal betragtes som en afgørelse. Med kravet om, at afgørelsen skal være begrundet i et akut boligsocialt behov, skal kommunen foretage en individuel vurdering i forhold til, om personen må anses for at være egnet til at bo i bofællesskab.

Frikommunerne foreslår, at bofællesskabet skal bestå af mindst 4 værelser, og at bofællesskabet herudover skal indeholde et ekstra værelse, som kan benyttes af beboerne i bofællesskabet.

Det foreslås i stk. 2, 1. pkt., at det er en betingelse for at yde boligstøtte efter stk. 1, at det kollektive bofællesskab består af et værelse pr. kvinde og et værelse til hvert barn. Dette skal sikre, at der kan være et rum pr. voksen og et værelse til hver lejers/husstands børn.

Herudover skal boligerne indeholde et værelse, der kan fungere som fællesrum for begge lejerers familier. Kravet om fællesrum svarer til det krav, der findes for andre bofællesskaber i almene familieboliger efter § 24 a, stk. 1, nr. 6, og

således er et værelse, hvor begge familier kan have fælles aktiviteter. Det er således ikke tilstrækkeligt, at boligen er indrettet med et køkken, hvor beboerne kan spise sammen m.v.

Det foreslås i stk. 3, 1. pkt., at det er en betingelse, at begge kvinder opfylder betingelserne i stk. 1. Dette indebærer, at begge skal være kvinder med børn med bopæl i kommunerne i frikommunenetværket og anvist til boligen som følge af et akut boligsocialt behov i forbindelse med et ophold i et botilbud efter § 109 i serviceloven. Det betyder f.eks., at der ikke kan ske yderligere indflytning af f.eks. samlevere.

Det foreslås i stk. 3, 2. pkt., at boligstøtte uanset 1. pkt. fortsat kan ydes i indtil tre måneder, såfremt antallet af kvinder midlertidigt er mindre end to som følge af en beboers fraflytning eller død. Bestemmelsen svarer til bestemmelsen i § 24 h, stk. 2, der gælder for kollektive bofællesskaber for mindst 3 personer. Bestemmelsen betyder, at der fortsat er tale om et kollektivt bofællesskab i boligstøttelovens forstand i indtil 3 måneder, selvom der midlertidigt kun er en beboer i bofællesskabet.

Det foreslås i stk. 4, at den boligudgift, der lægges til grund ved boligstøtteberegningen, og beregningen af boligstøtten mv. opgøres efter §§ 24 i og j i lov om individuel boligstøtte. Dette indebærer, at boligudgiften og areal fastsættes efter § 24 i og boligstøtten beregnes efter § 24 j. Efter § 24 j, stk. 3, udbetales boligstøtten som et tilskud.

Den boligudgift, der lægges til grund ved boligstøtteberegningen er den enkelte beboers faktiske boligudgift for sin andel af boligen opgjort efter de almindelige regler for fastsættelse af lejen i § 10 i lov om individuel boligstøtte. Ved opgørelsen medregnes for en person boligudgiften pr. kvadratmeter bruttoetageareal for 65 m² mv. Når personen bor i et kollektivt bofællesskab sammen med et eller flere børn, jf. § 7, stk. 2, forøges det anførte areal med 20 m².

Ved beregning af den årlige boligudgift, finder § 14, stk. 1, i lov om individuel boligstøtte anvendelse.

§ 15 finder tilsvarende anvendelse for den enkelte bofællesskabsdeltager. Dette indebærer, at Udbetaling Danmark efter en samlet vurdering af husstandsmedlemmernes økonomiske og personlige forhold skal vurdere for hver enkelt beboer i bofællesskaber, hvor den pågældendes lejeandel overstiger halvdelen af dennes husstandsindkomst, om boligstøtte kan ydes.

Boligydelse beregnes efter § 21, og boligsikring efter § 22, stk. 1 og 2, og stk. 3, nr. 1, i lov om individuel boligstøtte. Dette indebærer, at de almindelige regler for beregning af boligydelse og boligstøtte og egenbetaling anvendes. Ved beregning af boligsikring gælder således, at for beboere uden hjemmeboende børn, kan boligsikringen ikke udgøre mere end 15 pct. af boligudgiften, medmindre at den pågældende er førtidspensionist.

De kollektive bofællesskaber bliver omfattet af de almindelige regler for maksimumboligstøtte og bagatelgrænse.

Det foreslås i *stk. 5*, at det er en betingelse for udbetaling af boligstøtte efter *stk. 1*, at der foreligger en individuel lejekontrakt for hver kvinde i bofællesskabet. Lejekontrakten indsendes af borgeren sammen med ansøgningen. Dette indebærer, at der stilles samme betingelse om lejekontrakt som ved kollektive bofællesskaber efter § 24 a, *stk. 1 nr. 6*, jf. § 24 h, *stk. 4*.

Når der er tale om anvisning til et værelse til bofællesskab, og der skal foreligge en særskilt kontrakt, sikres det, at lejeren ikke sættes i et aftaleretligt eller økonomisk afhængighedsforhold til de andre beboere i bofællesskabet.

Lov om Udbetaling Danmark fastlægger de overordnede rammer for Udbetaling Danmarks administration og sagsbehandling af boligstøtte. § 1 i lov om Udbetaling Danmark oplister en række love, som Udbetaling Danmark varetager opgaver efter, herunder efter lov om individuel boligstøtte. § 1 indeholder ikke den materielle hjemmel til, at Udbetaling Danmark har ansvaret for administrationen af hele eller dele af de nævnte love. Det fremgår således af de i § 1 nævnte love, hvilke dele af de enkelte love som Udbetaling Danmark har kompetence til at varetage administrationen af. Lov om frikommunenetværk er ikke nævnt i bestemmelsen, idet Udbetaling Danmark ikke efter gældende regler administrerer ydelser i henhold til loven.

Der er særlige regler i kapitlerne 3 og 3 a om udveksling af oplysninger mellem kommunerne og Udbetaling Danmark.

Det foreslås i *stk. 6*, at *ansøgning*, udbetaling, omberegning, efterregulering og finansiering af boligstøtte og adgang til at klage m.v. sker i henhold til reglerne om boligsikring og boligydelse i kapitel 1 og 2, 4, 6, §§ 40, 41 og 42 i kapitel 8 og kapitel 9 og 12-14 i lov om individuel boligstøtte. Henvisningen til kapitel 8 i lov om individuel boligstøtte betyder ikke, at beboerne i det kollektive bofællesskab skal underskrive en solidarisk hæftelseserklæring, da hver ansøger i det kollektive bofællesskab anses for at være en hel husstand.

Det betyder, at udbetaling af boligstøtte skal behandles som øvrig boligstøtte – herunder at det indgår i beregning af kontanthjælpsloftet.

Det foreslås i *stk. 7*, at ved Udbetaling Danmarks varetagelse af administrationen efter *stk. 1* finder lov om Udbetaling Danmark anvendelse jf. *dog stk. 8*.

Det betyder, at de øvrige bestemmelser i lov om Udbetaling Danmark, der gælder generelt og som henviser specifikt til § 1 i lov om Udbetaling Danmark finder anvendelse på opgavevaretagelsen.

Der er i henhold til § 13, *stk. 1*, i lov om Udbetaling Danmark i bekendtgørelse nr. 1309 af 25. november 2015 om obligatorisk digital selvbetjening vedrørende ansøgninger og meddelelser m.v. om sociale ydelser m.v., fastsat regler om obligatorisk digital selvbetjening ved ansøgning om boligstøtte i Udbetaling Danmark.

Da der med dette lovforslag er tale om en forsøgsordning, der kun gælder enkelte kommuner i en kortere periode, er det uhensigtsmæssigt, at Udbetaling Danmark generelt tilretter de digitale selvbetjeningsløsninger.

Det foreslås derfor i *stk. 8, 1. pkt.*, at kvinder, der søger om boligstøtte efter *stk. 1*, indsender en ansøgning på en særlig blanket til Udbetaling Danmark. Det betyder, at borgeren ikke skal indsende ansøgning i henhold til bekendtgørelse om obligatorisk digital selvbetjening vedrørende ansøgninger og meddelelser m.v. om sociale ydelser m.v. Det fremgår af denne bekendtgørelse at ansøgninger og meddelelser m.v. efter lov om individuel boligstøtte skal indgives til Udbetaling Danmark ved anvendelse af den digitale løsning, som Udbetaling Danmark stiller til rådighed (digital selvbetjening) inden for eget myndighedsområde.

Kommunen skal vejlede borgeren om muligheden for at modtage boligstøtte og udlevere ansøgningsblanketten til borgeren, herunder vejlede om, at borgeren skal sende kommunens anvisning sammen med ansøgningen. Borgeren kan indsende blanketten via eboks eller Digital Post. Forslaget til *stk. 7* regulerer ikke, hvordan borgeren skal modtage afgørelsen, herunder om afgørelsen sendes digitalt eller på anden vis. Reglerne for dette følger af de almindelige regler for afsendelse af afgørelser, herunder lov om offentlig digital post..

Det foreslås i *stk. 8, 2. pkt.*, at kommunens afgørelse om, at borgeren har et akut boligsocialt behov, vedlægges ansøgningen.

Kvinder, der er omfattet af forsøgsordningen, skal således ikke søge om undtagelse til at søge ikke-digitalt efter bekendtgørelse om obligatorisk digital selvbetjening vedrørende ansøgninger og meddelelser m.v. om sociale ydelser m.v. Udbetaling Danmark lægger kommunens afgørelse oprøvet til grund ved vurderingen af, om der kan ydes boligstøtte.

Til nr. 2

I henhold til § 25, *stk. 1*, lov om frikommunenetværk kan kommunalbestyrelsen i en frikommune i frikommunenetværket om billige boliger og fleksible boligløsninger indgå aftale med en almen boligorganisation om, at boligorganisationen stiller ledige almene ældre- og ungdomsboliger til rådighed for kommunalbestyrelsen med henblik på, at de kunne lejes ud som udslusningsboliger efter § 63 i lov om almene boliger m.v. Bestemmelsen gav også netværkets frikommuner adgang til at udleje egne ledige almene ældreboliger som udslusningsboliger.

I henhold til samme lovs § 25, *stk. 2*, fik kommunerne adgang til at anvise borgere, der ikke tidligere har opholdt sig i § 107 og § 110 botilbud under serviceloven, til disse boliger, og endvidere mulighed for at forlænge perioden for de særlige udlejningsregler, der gælder herfor, med op til 6 måneder, jf. lovens § 25, *stk. 3*.

Frikommunenetværket om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde ønsker at anvende de samme forsøgsmuligheder, som fremgår af § 25 i lov nr. 658 af 8. juni 2017 om frikommunenetværk.

Det foreslås, at der i lovforslaget gives hjemmel til, at netværkets kommuner får adgang til at anvende bestemmelserne i frikommunenetværkslovens § 25 om udslusningsboliger.

Netværkets kommuner får således adgang til at indgå en aftale med en almen boligorganisation om, at boligorganisationens ledige almene ældre- og ungdomsboliger kan udlejes som udslusningsboliger efter § 25, stk. 1, i lov om frikommunenetværk. Kommunalbestyrelsen kan ligeledes udleje egne almene ældreboliger som udslusningsboliger.

Boligerne kan af kommunalbestyrelsen udlejes til personer med betydelig nedsat psykisk funktionsevne eller sociale problemer, uanset om disse personer opholder sig i midlertidige boformer efter §§ 107 eller 110 i serviceloven. Boligerne udlejes i henhold til § 4, stk. 3, i lov om leje af almene boliger i en periode af 2 år, jf. § 4, stk. 3, 4 pkt., i lov om leje af almene boliger, som kommunalbestyrelsen kan træffe beslutning om forlænges i op til 6 måneder.

Til nr. 3

I henhold til § 26, stk. 1, i lov om frikommunenetværk kan kommunalbestyrelsen i en frikommune i frikommunenetværket om billige boliger og fleksible boligløsninger træffe beslutning om at fravige § 1, stk. 1, 1. pkt., i lov om kommunal anvisningsret, jf. lovbekendtgørelse nr. 1045 af 6. november 2009, hvorefter kommunerne kan opfordre private udlejere til at give tilsagn om at indgå en aftale om, at de stiller lejligheder til rådighed for kommunal anvisningsret, selvom kommunen ikke har truffet beslutning om anvendelse af § 51 b, stk. 1, eller anvisning foretage anvisning efter § 59, stk. 4, i lov om almene boliger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1103 af 15. august 2016. Lovforslaget gav endvidere netværkets frikommuner adgang til at træffe beslutning om størrelsen af godtgørelsen, der skal ydes til udlejer. Godtgørelsen dækkes fuldt ud af kommunen uden statslig refusion, jf. lovens § 26, stk. 2.

Frikommunenetværket om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde ønsker at anvende de samme forsøgsmuligheder, som fremgår af § 26 i lov om frikommunenetværk om fravigelse af § 1, stk. 1, 1. pkt., i lov om kommunal anvisningsret.

Det foreslås, at der i lovforslaget gives hjemmel til, at netværkets kommuner får adgang til at anvende bestemmelserne i frikommunenetværkslovens § 26 om anvisning til private udlejningsejendomme.

Netværkets kommuner får således adgang til at træffe beslutning om at indgå en aftale med en privat udlejer om kommunal anvisning til private udlejningsejendomme, selvom kommunalbestyrelsen ikke har besluttet at anvende reg-

lerne om kombineret udlejning af almene boliger efter § 51 b, stk.1, eller anvisning efter § 59, stk. 4, i lov om almene boliger. I forbindelse med kommunalbestyrelsens beslutning om anvisning træffer kommunalbestyrelsen beslutning om størrelsen af godtgørelsen, der skal ydes til udlejer. Godtgørelsen dækkes fuldt ud af kommunen uden statslig refusion.

Til nr. 4

Ad § 26 a

Skæve boliger er permanente boliger til særligt udsatte grupper, der uanset sociale støttemuligheder har vanskeligt ved at finde sig til rette i eksisterende byggeri. Skæve boliger kan etableres af kommuner, almene boligorganisationer, selvejende institutioner eller andre private aktører. Hvis boligerne etableres af en privat bygherre, skal boligerne efter færdigopførelsen overdrages enten til kommunen, en almen boligorganisation eller en almen selvejende institution jf. § 4, stk. 2, i bekendtgørelse om tilskud til fremme af udviklingen af almene boliger til særligt udsatte grupper (skæve boliger) nr. 138 af 17. februar 2009.

Efter § 149 a i lov om almene boliger m.v. jf. lovbekendtgørelse nr. 1103 af 15. august 2016 kan der ydes statsligt tilskud til etablering af almene boliger til særligt udsatte grupper. Til finansiering af boligerne kan der desuden ydes tilskud efter anden lovgivning og optages realkredit- eller banklån med kommunal garanti, svarende til pantsikkerheden udover 60 pct. af ejendommens værdi, jf. §§ 20 og 21 i bekendtgørelse om tilskud til fremme af udviklingen af almene boliger til særligt udsatte grupper (skæve boliger).

Ifølge § 7, stk.1, i bekendtgørelse om tilskud til fremme af udviklingen af almene boliger til særligt udsatte grupper (skæve boliger), skal bygherren have skøde på ejendommen og skal stå for de lån, som optages til finansiering af byggeriet. Kravet om skøde på ejendommen kan imidlertid fraviges, hvis byggeriet opføres på en lejet eller lånt grund under forudsætning af, at bygherren dokumenterer over for kommunalbestyrelsen, at der er indgået en leje- eller brugsaftale om ejendommen. jf. bekendtgørelsens § 7, stk. 3.

I en nylig offentliggjort evalueringsrapport af ordningen med skæve boliger, ”Evaluering af skæve boliger og deres anvendelse, marts 2017”. oplyses det, at de høje grundpriser i visse dele af landet er en barriere for etablering af skæve boliger til en lav husleje. Frikommunenetværket om billige boliger og fleksible boligløsninger ønsker derfor mulighed for vederlagsfrit at kunne stille ledige byggegrunde til rådighed for bygherrer, der etablerer skæve boliger.

I § 26 a gives kommunalbestyrelsen i en frikommune i frikommunenetværket om billige boliger og fleksible boligløsninger mulighed for at stille en kommunalt ejet ubebygget fast ejendom vederlagsfrit til rådighed for bygherrer til etablering af skæve boliger til målgruppen for disse boliger som anført ovenfor.

I *stk. 1* foreslås det, at give netværkets kommuner adgang til vederlagsfrit at stille en ledig kommunalt ejet ubebygget ejendom til rådighed for bygherrer, der opfører skæve boliger på ejendommen. Dette indebærer i praksis, at kommunerne gives mulighed for, at indgå en aftale vedrørende udlån af grunden til bygherren med henblik på, at bygherren etablerer skæve boliger på grunden.

I *stk. 2* foreslås det, at kommunens aftale om udlån af byggegrunden til bygherren eller hvis denne overdrages til driftsherren skal have varighed af mindst 30 år. Bestemmelsen har til hensigt at sikre, at der kan tilvejebringes den nødvendige finansiering til dækning af byggeriets anskaffelses-sum. Det forudsættes endvidere, at udlånet er betinget af, at der opføres og drives skæve boliger på grunden. Ved boligernes nedrivning eller brug til andet formål ophører kommunens udlån af grunden. Kommunernes mulighed for at træffe beslutning om at stille byggegrunde vederlagsfrit til rådighed for etablering af skæve boliger kan ske frem til den 31. december 2021.

I *stk. 3* fastsættes det, at kommunens udlån af en byggegrund til en privat bygherre er betinget af, at det af låneaftalen fremgår, at boligerne efter færdigopførelsen skal overdrages enten til kommunen, en almen boligorganisation eller en selvejende institution.

Dette indebærer, at kommunens låneaftale med bygherren skal være tidsbegrænset i forhold til boligernes færdiggørelse, og at kommunen skal indgå en ny låneaftale, hvis boligernes overdrages til en almen boligorganisation eller selvejende institution.

Ad § 26 b

I henhold til § 101 a i lov om almene boliger m.v. jf. lov-bekendtgørelse nr. 1103 af 15. august 2016 er der mulighed for, at staten kan yde støtte til etablering og drift af startboliger inden for en årlig bevillingsramme afsat i finansloven.

Startboliger er almene ungdomsboliger, der er målrettet til unge 18-24-årige, som har et særligt behov for en bolig med bostøtte ydet af en tilknyttet social vicevært i boligerne. Til finansiering af ansættelsen af den sociale vicevært ydes der fra statens side et tilskud som startboligbidrag. Den sociale vicevært yder en socialpædagogisk indsats for de unge og har til opgave at skabe et godt og trygt bomiljø samt yde støtte og rådgivning til de unge. Den sociale vicevært kan igangsætte aktiviteter, der styrker de unges netværk og sociale kompetencer, og er omdrejningspunktet for inddragelse af frivillige kræfter i lokalområdet.

Startboligbidrag kan ydes til ungdomsboliger i almene boligorganisationers afdelinger eller til ungdomsboliger ejet af en selvejende institution.

Formålet med startboliger er at sikre unge med forskellige grader af problemer en god start på et liv i egen bolig. En del af de unge, der står over for at bosætte sig i egen bolig, har betydelige vanskeligheder med at begå sig på boligmar-

kedet. De har svært ved at få fat i og fastholde en bolig, få tilværelsen i boligen til at fungere, omgås naboer m.v. Målet med startboliger er, at den unge kommer i gang med arbejde eller uddannelse samt formår at fastholde en bolig. Der er knyttet støtte direkte til boligen og boligmiljøet. Startboliger kan etableres som individuelle boliger eller som en klynge af boliger i en større bebyggelse.

Frikommunenetværket om billige boliger og fleksible boligløsninger ønsker mulighed for at etablere startboliger med kommunal finansiering af den sociale støttestruktur tilknyttet boligerne.

I § 26 b gives kommunalbestyrelsen i en frikommune i frikommunenetværket om billige boliger og fleksible boligløsninger mulighed for at yde tilskud til etablering af startboliger efter § 101 a i lov om almene boliger m.v.

I *stk. 1* foreslås det, at give adgang til at frikommunenetværkets kommuner efter ansøgning fra en boligorganisation kan yde støtte som startboligbidrag til almene ungdomsboliger i almene boligorganisationer og ungdomsboliger i selvejende institutioner til ansættelse af sociale viceværter i disse ungdomsboliger med henblik på at sikre unge med forskellige grader af problemer en god start på et liv i egen bolig. Netværkets kommuner vil i forsøgsperioden kunne yde støtte i forhold til kommunens behov for sådanne boliger.

Støtten kan ydes til ansættelse af en social vicevært tilknyttet ungdomsboliger efter *stk. 1* med henblik på at denne yder en boligsocial indsats for unge mellem 18 til og med 24 år. Støtten ydes med baggrund i ansøgning indsendt af de almene boligorganisationer eller selvejende institutioner. Støtten ydes efter bestemmelserne i bekendtgørelsen nr. 911 af 10. september 2012 om støtte m.v. til startboliger for unge.

Efter § 2 i bekendtgørelse om støtte m.v. til startboliger for unge kan der ydes støtte til bygningsejeren til finansiering af mindre ombygninger af eksisterende boliger i forbindelse med deres udlejning som startboliger.

Med henblik på at ligestille de muligheder for tilskud som staten har kunnet yde til etablering af startboliger efter § 101 a i lov om almene boliger, og de tilskud netværkets kommuner kan yde efter *stk. 1*, gives kommunerne adgang til at yde støtte til mindre ombygning, såfremt kommunen vurderer, at der er behov for dette til etablering af startboligerne.

I *stk. 2* gives derfor adgang til, at netværkets kommuner kan yde tilskud til mindre ombygninger af de almene ungdomsboliger med henblik på at gøre dem mere velegnet til de personer, der skal anvende boligerne efter § 2 i bekendtgørelsen om støtte m.v. til startboliger for unge. Tilskud til ombygning må ikke overstige et beløb af kr. 25.000 pr. bolig.

I henhold til gældende regler om startboliger, anvises og udlejes startboliger af bygningsejeren efter godkendelse af kommunen.

Frikommunenetværket om billige boliger og fleksible boligløsninger ønsker selv at stå for anvisningen af boligerne

med henblik på at opnå en mere målrettet anvendelse af boligerne til målgruppen. Anvisning til boligerne kan sidestilles med gældende regler om anvisning efter § 59 i lov om almene boliger m.v. Herefter gælder det, at kommunen dækker tomgangslejen for boligerne og garanterer for lejerens opfyldelse af de kontraktmæssige forpligtelser ved fraflytning af boligen.

I *stk. 3* foreslås det derfor at indføre en særlig hjemmel til, at kommunalbestyrelsen kan betinge sin ydelse af støtte efter *stk. 1* af, at kommunalbestyrelsen står for anvisningen af boligerne. Endvidere vil gælde, at kommunalbestyrelsen betaler lejen for ledige boliger fra det tidspunkt de er ledige, og frem til de er lejet ud, og at kommunalbestyrelsen garanterer for, at de kontraktmæssige forpligtelser ved beboerens fraflytning af boligen opfyldes. Kommunalbestyrelsens startboligbidrag til boliger efter *stk. 1* kan ikke overstige det loft, der er angivet i § 7, *stk. 2*, i bekendtgørelse om støtte m.v. til startboliger for unge.

Forslaget indebærer, at såfremt netværkets kommuner betinger sin ydelse af tilskud til startboliger efter *stk. 1* og *2* af, at anvisningen overgår til kommunen, skal kommunen dække tomgangslejen og garantere for opfyldelse af lejerens forpligtelser ved fraflytning, og foretage de nødvendige henstillinger hertil.

I *stk. 4* foreslås, at gældende regler om startboliger i almenboligloven, den almene lejelov og bekendtgørelse om startboliger finder anvendelse for boliger efter *stk. 1*. Dog indføres der med *stk. 1* en adgang til, at tilsagn om startboligbidrag efter § 101 a i lov om almene boliger m.v. kan ydes af kommunalbestyrelsen i netværkets kommuner. Kommunens tilsagn om startboligbidrag til boliger efter *stk. 1* kan gives frem til 31. december 2021.

Ad § 26 c

I henhold til § 62 a i lov om almene boliger m.v. jf. lovbeholdelse nr. 1103 af 15. august 2016 kan den almene boligorganisation indgå aftale med kommunalbestyrelsen om, at et antal almene familieboliger fremover udlejes som inklusionsboliger med tilskud efter § 98 c i samme lov.

En inklusionsbolig er en almen familiebolig, hvortil der er ydet en særlig støtte fra en afsat satspulje med henblik på etablering af en sådan bolig. Formålet med inklusionsboliger er at tilvejebringe en boligtype, hvortil der er knyttet sociale indsatser for beboerne.

I henhold til § 62 a, *stk. 1, 2* pkt., i lov om almene boliger er målgruppen for boligerne psykisk og socialt sårbare personer, der i en periode har behov for en bolig med tilknyttede støttefunktioner. Det er et krav, at personen ikke har behov for den støtte, der ydes i midlertidige botilbud efter serviceloven, men som på trods heraf har vanskeligt ved at klare sig i egen bolig. Det forventes, at den pågældende borger inden for en periode af maksimalt 2 år kan klare sig selv i egen bolig og opnå at komme i beskæftigelse eller i uddan-

nelse. Herefter skal borgerne anvise en anden bolig end inklusionsboligen, jf. § 62 a, *stk. 3, 3. pkt.*, i lov om almene boliger.

I henhold til § 62 a, *stk. 1*, i lov om almene boliger m.v. kan inklusionsboliger etableres af en almen boligorganisation i samarbejde med kommunen i almene familieboliger i en almen boligafdeling. Kommunen står for anvisningen af borgere til boligerne, der udlejes af boligorganisationen, jf. § 62 a, *stk. 2*, i lov om almene boliger m.v. Den sociale støtte ydes af en tilknyttet social vicevært, der ansættes i boligorganisationen, jf. § 98 c, *stk. 5*, i lov om almene boliger m.v. Der ydes statsligt tilskud til boligorganisationen til dækning af udgiften for den sociale vicevært. Inklusionsboliger anses som et supplement til de kommunale tilbud ydet efter serviceloven, der således ikke træder i stedet for denne indsats.

Støtten til boligerne ydes efter § 98 c, *stk. 2*, i lov om almene boliger m.v. Støtten kan omfatte tilskud til ombygning, huslejenedsættelse, ansættelse af en social vicevært og dækning af kommunens udgifter til finansiering af tomgangsleje og lejerens kontraktmæssige forpligtelser ved fraflytning af boligen.

Det er en forudsætning for etablering af inklusionsboliger, at der opnås tilskud fra den statslige pulje, der er oprettet ved satspuljeaftalen for 2015 til disse boliger.

Det foreslås i § 26 c, *stk. 1*, at kommunalbestyrelsen i en kommune i frikommunenetværket om billige boliger og fleksible boligløsninger efter ansøgning fra en almen boligorganisation kan indgå aftale om at udleje ledige almene familie- og ungdomsboliger som inklusionsboliger med kommunalt tilskud efter *stk. 2*. Inklusionsboligerne udlejes til psykisk og socialt sårbare personer, der i en periode har behov for en bolig med tilknyttede sociale støttefunktioner.

Med bestemmelsen får netværkets kommuner adgang til selv at finansiere etablering af inklusionsboliger i almene familie- og ungdomsboliger og indgå aftaler med almene boligorganisationer herom i forhold til de lokale behov, som kommunen har for sådanne boliger. Netværkets kommuner får således en ordning, der supplerer de øvrige muligheder kommunen har for at oprette boliger til særlige grupper såsom bofællesskaber, startboliger og skæve boliger.

Hjemlen giver netværkets kommuner mulighed for at yde den samme form for tilskud lig dem, som staten yder til inklusionsboliger efter § 98 c, *stk. 2*, i lov om almene boliger m.v., så det sikres, at boligerne kan anvendes i forhold til målgruppen, og at målet for opholdet kan opfyldes.

I *stk. 2* foreslås det, at kommunalbestyrelsen kan yde tilskud til inklusionsboliger efter *stk. 1* til ombygning, huslejenedsættelse og sociale støttefunktioner (social vicevært).

Med hjemlen får netværkets kommuner adgang til at yde tilskud til boliger efter *stk. 1* med henblik på at sikre, at målgruppen for boligerne kan anvende boligerne, og at formålet med udlejningen af boligerne kan opfyldes. Kommunen kan

yde støtte til mindre ombygning, tilskud til nedsættelse af huslejen og sociale støttefunktioner.

Kommunens støtte ydes med baggrund i ansøgning fra den almene boligorganisation. Kommunens støtte til boligene svarer til de former for støtte som staten yder til inklusionsboliger efter § 98 C, stk. 2, nr. 1-3, i lov om almene boliger m.v.

I *stk. 3* foreslås det, at kommunalbestyrelsen har anvisningsretten til ledige inklusionsboliger efter stk. 1. Udlejningen af en inklusionsbolig skal ske tidsbegrænset for en periode ikke over 2 år. Kommunalbestyrelsen kan undtagelsesvis forlænge den aftalte lejeperiode, hvis lejerens fortsat skønnes at have behov for inklusionsboligen. Kommunalbestyrelsen er efter lejeperiodens udløb forpligtiget til at anvise lejerens en anden bolig.

Med bestemmelsen kommer kommunalbestyrelsen til at stå for anvisningen til inklusionsboligerne, og denne sker med baggrund i en individuel vurdering af den enkeltes borgers behov for boligen, og at målet for opholdet som udgangspunkt kan opfyldes indenfor en periode af højst 2 år henset til den støtte der ydes.

Boligen udlejes af bygningsejeren. Ved udløb af lejeperioden er kommunalbestyrelsen forpligtiget til at anvise lejerens en anden bolig, der modsvarer lejerens behov og betalingsevne i forhold til lejen for den bolig, der anvises til.

Med bestemmelsen forpligtiges kommunalbestyrelsen til at sikre, at formålet med anvisning til inklusionsboligerne opfyldes, og at der ydes lejerens den nødvendige støtte under opholdet i inklusionsboligen, så det kan påregnes, at lejerens ved udløb af den 2 årige periode er klar til at flytte til en anden bolig. Kommunalbestyrelsen kan dog undtagelsesvis, hvis lejerens i helt ekstraordinære situationer efter de 2 år fortsat har behov for inklusionsboligen, forlænge opholdet udover 2 år. I så fald skal der indgås en ny aftale om borgerens ophold i inklusionsboligen.

Ved kommunal anvisning efter almenboligloven er det et grundlæggende princip, at kommunalbestyrelsen betaler lejen for ledige boliger fra det tidspunkt de er ledige og frem til de er lejet ud, og at kommunalbestyrelsen garanterer for, at de kontraktmæssige forpligtelser ved beboerens fraflytning af boligen opfyldes.

I *stk. 4* fastsættes det derfor, at kommunalbestyrelsen betaler lejen for ledige inklusionsboliger og garanterer for lejerens opfyldelse af de kontraktmæssige forpligtelser over for boligorganisationen til at istandsætte boligen ved fraflytning.

Ifølge § 62 a, stk. 4 og 5, om inklusionsboliger i almenboligloven kan kommunalbestyrelsen forlange, at lejerens af boligorganisationen opsiges, hvis lejerens ikke har behov for inklusionsboligen eller har behov for et botilbud efter lov om social service.

Kommunalbestyrelsens afgørelse om at bringe et leje forhold til ophør eller om at nægte forlængelse ved tidsbegrænsningens ophør, er omfattet af klageadgangen efter almenboliglovens § 58 c.

I *stk. 5* foreslås det, at kommunalbestyrelsen kan forlange, at den almene boligorganisation opsiges lejemålet, hvis lejerens ikke længere har behov for inklusionsboligen eller har behov for et botilbud efter lov om social service. Opsigelsen skal ske fra det tidspunkt, hvor kommunalbestyrelsen stiller en anden bolig til rådighed for lejerens eller visiterer denne til et botilbud efter lov om social service.

Bestemmelsen skal sikre, at kommunalbestyrelsen i frikommunenetværket får den samme beføjelse til at påbyde en almen boligorganisation at opsiges lejerens af en inklusionsbolig, som gælder for udlejning af inklusionsboliger efter § 62 a i almenboligloven.

Afgørelsen om opsigelse træffes af kommunalbestyrelsen, hvorefter boligorganisationen efter påbud herom fra kommunalbestyrelsen effektuerer opsigelsen. I forbindelse med kommunalbestyrelsens beslutning om opsigelse af lejerens skal kommunalbestyrelsen iagttage de almindelige forvaltningsmæssige retsgrundsætninger, der gælder for sådanne afgørelser.

Kommunalbestyrelsens afgørelse om at bringe leje forholdet til ophør i utide vil tilsvarende afgørelser efter § 62 a, stk. 4 og 5 i almenboligloven være omfattet af klageadgangen efter almenboliglovens § 58 c.

I medfør af § 62 a i almenboligloven om inklusionsboliger finder en række bestemmelser i den almene lejelov ikke anvendelse for inklusionsboliger etableret i almene familieboliger.

I *stk. 6* foreslås det, at §§ 39 og 40, §§ 65-68, § 69 og §§ 70-77 samt § 87, stk. 1-3, i lov om leje af almene boliger ikke finder anvendelse på en lejeaftale ved udlejning af inklusionsboliger efter stk. 1.

Det anses for hensigtsmæssigt, at fravigelserne i den almene lejelov også skal gælde for inklusionsboliger i almene familieboliger efter stk.1. Bestemmelsen fastsætter derfor, at den ret, der gælder for lejere af almene familieboliger til at forbedre boligen og modtage godtgørelse herfor, ikke gælder for lejere i inklusionsboliger i almene familieboliger efter stk. 1.

Endvidere vil lejerens ret til fremleje, bytte og fortsættelse af lejemålet efter §§ 64-68, § 69 og §§ 70-77 i den almene lejelov ikke gælde for inklusionsboliger efter stk. 1.

Endelig fastsættes, at reglerne i § 87, stk. 1-3, om tidsbegrænsede lejeaftaler ikke gælder for inklusionsboliger efter stk. 1. I stedet for gælder reglerne i stk. 3, hvorefter boligerne udlejes for en periode af højst 2 år med mulighed for forlængelse.

I *stk. 7* fastsættes det, at kommunalbestyrelsens tilsagn om støtte til etablering af inklusionsboliger efter stk. 1 kan ydes til udløbet af forsøgsperioden den 31. december 2021.

Ad § 26 d

Det følger af bekendtgørelse nr. 1028 af 30. juni 2016 om offentliggørelse af bygningsreglement 2015 (BR15) med senere ændringer, kapitel 3 om bygningers indretning, at bebyggelse skal udformes og indrettes, så der under hensyn til bebyggelsens anvendelse opnås tilfredsstillende forhold med hensyn til sikkerhed, sundhed, tilgængelighed og anvendelse for alle samt renholdelse og vedligehold. Dertil følger en række detaljerede krav til bygningers indretning, herunder krav om adgangsforhold, krav til fælles adgangsveje, krav om elevator, krav om køkken og bad, krav til gang- og dørbredde og krav til opbevaringsplads i boligen, der skal sikre, at byggelovens og bygningsreglementets formål opfyldes.

Hvor de øvrige tekniske bestemmelser i BR15 i høj grad er funktionskrav, er kravene til bygningers indretning fortsat præget af detailregulering. Det betyder, at bygherre ikke har samme muligheder for at vælge forskellige løsninger ved udformning og indretning af boligen, som det er tilfældet med størstedelen af de andre hensyn, som varetages af bygningsreglementet.

Kommunerne har i frikommuneforsøget tilkendegivet, at de oplever et stigende behov for at kunne tilbyde billige boliger til borgere på overførselsindkomst, og at de detaljerede krav på tilgængelighedsområdet kan være en begrænsning for dette.

Det bemærkes, at det følger af § 37a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, at kommunalbestyrelsen hører det kommunale handicapråd over alle initiativer, som har betydning for mennesker med handicap. Tillige er Danske Handicaporganisationer og medlemsorganisationer heraf berettiget til at påklage kommunalbestyrelsens afgørelser vedrørende handicapforhold, jf. byggelovens § 23, stk. 3, 2. pkt.

Det bemærkes endvidere, at Danmark har tiltrådt FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, og det vurderes, at indholdet af ændringsforslaget er i overensstemmelse med konventionens forpligtelser.

Med *stk. 1* foreslås det at give kommunalbestyrelserne i frikommuner i frikommunenetværket for billige boliger og fleksible boligløsninger hjemmel til at meddele byggetilladelse til byggeri, der fraviger bygningsreglementets detailkrav i kapitel 3 om adgangsforhold, bygningers indretning og elevator. Kommunalbestyrelsens behandling af en ansøgning om byggetilladelse skal ske i overensstemmelse med bygningsreglementets administrative bestemmelser, jf. bekendtgørelse om offentliggørelse af bygningsreglement 2015 (BR15), kapitel 1, jf. dog stk. 2. Kommunalbestyrelsens behandling af de øvrige kapitler i bygningsreglementet er uændret.

Den foreslåede *stk. 2* indebærer, at det er en betingelse for fravigelse af bygningsreglementets krav om adgangsforhold, bygningers indretning og elevatorer, jf. stk. 1, at der udarbejdes en tilgængelighedsstrategi for byggeriet, hvorved det

dokumenteres, at det overordnede formål med bygningsreglementets krav om adgangsforhold, bygningers indretning og elevatorer er opfyldt, inden der kan meddeles byggetilladelse. Ved tilgængelighedsstrategien skal det dokumenteres, at formålet med bygningsreglementets kapitel 3 opfyldes, hvilket indebærer, at de omfattede bygninger skal udformes og indrettes, så der under hensyn til deres anvendelse opnås tilfredsstillende forhold med hensyn til sikkerhed, sundhed, tilgængelighed og anvendelse for alle samt under hensyn til rengøring og vedligeholdelse. Vurderingen af tilgængelighedsstrategiens opfyldelse af dette formål skal foretages med udgangspunkt i bygningens brugere, herunder både beboere og besøgende og forudsætter dermed en forståelse og viden om brugernes behov.

Begrebet ”bruger” skal forstås i sammenhæng med begrebet ”universelt design”, jf. FN's konvention om rettigheder for mennesker med handicap art. 2., der indebærer, at alle personer eksempelvis skal kunne benytte en bygning. Det betyder, at brugeren også omfatter mennesker med handicap og dermed målsætningen om, at bl.a. bygninger skal gøres tilgængelige for denne gruppe borgere, jf. FN's Konvention om rettigheder for mennesker med handicap art. 9, stk. 1, litra a.

En tilgængelighedsstrategi er en redegørelse og argumentation for bygningens adgangs- og tilgængelighedsforhold, hvor der kan tages højde for de konkrete behov og hvor adgangs- og tilgængelighedsløsninger kan tilpasses bygningens størrelse, placering, anvendelse, brugere m.v., når bygningsreglementets generelle bestemmelser om bygningers indretning fraviges.

Udarbejdelse af tilgængelighedsstrategien kan ske i et samarbejde mellem bygherre, dennes rådgiver og kommunalbestyrelsen. Udarbejdelse af tilgængelighedsstrategien kan således bidrage til en dialog mellem kommunalbestyrelsen på den ene side og bygherren og denne rådgiver på den anden side, så de sammen kan finde de mest hensigtsmæssige løsninger for byggeriet. Udarbejdelse af en tilgængelighedsstrategi indebærer, at bygherre skal vurdere bygningens samlede indretning i forhold til brugerne og disses forskelligartede behov til en boligs udformning. Tilgængelighedsstrategien skal fremsendes til kommunalbestyrelsen, der skal godkende tilgængelighedsstrategien, inden der kan meddeles byggetilladelse. Tilgængelighedsstrategien skal sikre, at der gøres rede for, hvordan bygningen samlet set lever op til principperne for universelt design. Dette skal gøres ved, at de valgte løsninger konkret beskrives. Herunder skal der gøres rede for, hvor man har valgt at sætte særligt fokus på at sikre adgang for mennesker med handicap og forudsætter altså viden om forskellige handicapgruppers behov. Det betyder, at de enkelte boliger kan få et mere forskelligartet udtryk, men at bygningen samlet set imødekommer brugernes behov. Bygherren får dermed mulighed for at finde nye og innovative alternativer til bygningsreglementets bestemmelser om bygningers indretning.

Med henblik på at give de almene boligselskaber større frihed ved udformning af boliger, hvor huslejen kan holdes

på et sådant niveau, at personer på de laveste overførselsindkomster, herunder f.eks. integrationsydelse eller kontanthjælp, kan betale huslejen, kan der derfor iværksættes forsøg med funktionsbaserede tilgængelighedskrav, hvor kommunalbestyrelserne i frikommuner i frikommunenetværket for billige boliger og fleksible boligløsninger kan give tilladelse til boliger, der fraviger bygningsreglementets bestemmelser om indretning. I stedet skal indretning af boligerne ske efter et funktionskrav, som rammesættes ved bestemmelsernes formål, og dokumentation heraf skal ske ved udarbejdelse af en tilgængelighedsstrategi.

Med forsøget får kommunerne større fleksibilitet i forhold til at udmønte byggelovens formål om at sikre handicaptilgængelig indretning af bebyggelse, og at der kan opføres boliger, der opfylder formålet på anden vis end ved at opfylde de konkrete tilgængelighedskrav i bygningsreglementet.

Det foreslås i *stk. 3*, at en tilladelse efter *stk. 1* kan meddeles både ved opførelse af ny bebyggelse og ved ombygning af eksisterende bebyggelse, hvorved der etableres nye boligenheder. Bygningsreglementets bestemmelser finder anvendelse ved opførelse af ny bebyggelse og ombygninger og andre forandringer i bebyggelse, som er væsentlige set i forhold til byggeloven eller de i medfør af loven udfærdigede bestemmelser, jf. byggeloven § 2, *stk. 1*, litra a og b. Ved opførelse af ny bebyggelse og ved væsentlige ombygninger, hvor der etableres nye boligenheder, er der krav om byggetilladelse, jf. bygningsreglementet, kap. 1.3. Forslaget indebærer, at kommunalbestyrelsen har mulighed for at meddele byggetilladelse til såvel nybyggeri som ombygningsarbejder, hvor bygningsreglementet krav til adgangsforhold, bygningsindretning og elevator fraviges med betingelse om udarbejdelse af en tilgængelighedsstrategi, jf. forslaget *stk. 1* og *2*.

Muligheden for at benytte forsøgshjemlen ved ombygninger af eksisterende byggeri, hvor der etableres nye boligenheder, betyder, at kommunerne får bedre mulighed for at udnytte den eksisterende bygningsmasse til at imødekomme et øget behov for billige boliger.

I bebyggelse med kombineret formål, f.eks. kombineret bolig og erhverv, vil det alene være den del af bebyggelsen, der opføres til boligformål, der kan opføres efter forsøgsordningen om funktionsbaserede tilgængelighedskrav.

Det foreslås i *stk. 4*, at forsøget alene skal omfatte bebyggelser, der indeholder almene familie- eller ungdomsboliger, jf. lov om almene boliger m.v., hvilket indebærer, at kommunalbestyrelsen har anvisningsret til hver fjerde ledige bolig, der etableres med hjemmel i forsøget.

Ad § 26 e

Det følger af byggelovens § 16, *stk. 1*, at et byggearbejde omfattet af loven ikke må påbegyndes uden byggetilladelse. Byggeloven finder anvendelse ved opførelse af nybyggeri, ændret anvendelse, væsentlige ombygninger, nedrivning af bebyggelse og vedligeholdelsesbyggearbejder, ombygninger

og andre forandringer i bestående bebyggelse, som har betydning for energiforbruget i bygningen.

En bolig, der opstilles i en begrænset periode, er ligeledes omfattet af byggeloven og dermed også af kravet om byggetilladelse. Det betyder, at flytning af boligen fra et sted til et andet vil udløse krav om byggetilladelse. Det indebærer ligeledes, at boligen skal leve op til de krav i byggeloven og bygningsreglementet, der er gældende på ansøgningstidspunktet. Frikommunenetværket har peget på, at dette kan udgøre en udfordring ved etablering og flytning af midlertidige boliger, da der kan være foretaget ændringer i bygningsreglementet i den mellemliggende periode, som betyder, at kommunalbestyrelsen vil skulle tage fornyet stilling til at meddele byggetilladelse til boligen, hvis den flyttes til en ny placering.

Byggeloven indeholder hjemmel til, at der kan meddeles byggetilladelse for et nærmere angivet tidsrum, såfremt byggeforetagendets særlige art, udførelsesmåde, beliggenhed eller andre særlige omstændigheder gør en tidsbegrænsning påkrævet, jf. byggelovens § 26. Bestemmelsen fritager imidlertid ikke byggearbejdet fra krav om byggetilladelse ved fornyet opstilling eller forlængelse af opstillingsperioden.

Med *stk. 1* foreslås det at give kommunalbestyrelserne i frikommuner i frikommunenetværket for billige boliger og fleksible boligløsninger hjemmel til at meddele byggetilladelse til boliger, der opstilles midlertidigt i en periode på indtil 30 år, selvom der sker fornyet opstilling af boligen indenfor denne periode. Kommunerne i frikommunenetværket har oplyst, at en tilladelse på 30 år typisk vil svare til restlevetiden på den midlertidige bolig. Samtidig har kommunerne i frikommunenetværket tilkendegivet, at muligheden for at give en tilladelse i op til 30 år vil forbedre kommunernes muligheder for at finansiere de midlertidige boliger.

Byggetilladelsen er gældende for hele perioden, uanset om boligen flyttes til en anden adresse efter f.eks. 10 år.

Det foreslås i *stk. 2*, at betingelserne i byggetilladelsen skal være gældende i hele den periode, som boligen er godkendt til, også hvor der sker fornyet opstilling af boligen. Boligen er ikke i øvrigt undtaget fra overholdelse af krav i bygningsreglementet. Det er en forudsætning, at betingelserne i byggetilladelsen overholdes i hele periodens løbetid, så der ikke sker forringelser af sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold ved flytning af boligen. Det betyder, at der ved flytning fra gang til gang f.eks. skal tages stilling til tilslutningsforhold, herunder afløb, og til brandforhold f.eks. i forhold til bygningens placering. Det bemærkes, at der kan være anden lovgivning, der skal overholdes ved flytning af boligen, og der vil således skulle tages stilling til f.eks. planmæssige forhold fra gang til gang.

Forsøget vil omfatte midlertidige boliger, hvortil der søges om byggetilladelse i en periode inden for forsøgets løbetid. En midlertidig bolig kan f.eks. være en container, der indrettes som bolig i overensstemmelse med bygningsreglementet.

Det foreslås i *stk. 3*, at kommunalbestyrelsen skal behandle bebyggelsesregulerende forhold ved fornyet opstilling af boligen. Forslaget indebærer, at kommunalbestyrelsen skal behandle forholdene omfattet af bygningsreglementets kapitel 2 om bebyggelsesregulerende forhold, hvis boligen flyttes fra en placering til en ny. Hvor opfyldelse af de øvrige krav til boligen i udgangspunktet forbliver uændrede ved fornyet opstilling, er det nødvendigt, at kommunalbestyrelsen tager stilling til de bebyggelsesregulerende forhold der, hvor boligen opstilles. Hvis der er vedtaget en lokalplan i det område, hvor boligen opstilles, vil dette træde i stedet for bestemmelserne i bygningsreglementet, jf. bygningsreglementet, kapitel 2.1, stk. 3.

Det foreslås i *stk. 4*, at der kan meddeles tilsagn om støtte efter lov om almene boliger m.v. til opførelse af boliger efter stk. 1. Boliger med en forventet levetid på 30 år er som udgangspunkt ikke forenelig med finansieringen af almene boligafdelinger.

Almene boligafdelinger finansieres ved lån med løbetid op til 40 år, hvortil staten yder ydelsesstøtte, jf. almenboliglovens § 118, stk. 4. I de senere år er de optaget lån med en løbetid på 30 år. Likvide midler, som fremkommer ved, at beboerbetalinger, jf. almenboliglovens § 129, overstiger ydelserne på lånet eller ved at lånet er udamortificeret, indbetales til Landsbyggefonden eller staten. Efter almenboliglovens § 129 a indbetales likvide midler, som fremkommer til og med 40 år efter lånoptagelse til staten. Efter almenboliglovens § 80 a indbetales 2/3 af de likvide midler, som fremkommer fra og med det 41. år efter lånoptagelse til Landsbyggefonden. En boligafdeling, som har en forventet levetid på 30 år, kommer således ikke til at bidrage med likvide midler til Landsbyggefonden og staten som forudsat ved indretningen af finansieringen af almene boligafdelinger.

Med henblik på at afprøve midlertidige boliger som en boligform for socialt udsatte unge, foreslås det at tillade bebyggelser, jf. stk. 1, med støtte efter almenboligloven som en del af frikommuneforsøget. Det vurderes, at der kun vil blive opført et begrænset antal midlertidige boliger som led i forsøget.

Boligerne, jf. stk. 1, vil også kunne opføres af private bygherrer uden for den almene boliglovgivning. Det bemærkes i den forbindelse, at almene boligorganisationer efter § 15 i bekendtgørelse nr. 451 af 13. april 2015 om sideaktiviteter i almene boligorganisationer m.v. med kommunalbestyrelsens godkendelse kan administrere driften af private udlejningsboliger. Det er en forudsætning, at kommunalbestyrelsen har anvisningsret til mindst hver fjerde ledige bolig.

Det foreslås i *stk. 5*, at kommunalbestyrelsen anviser ledige boliger, hvortil der meddeles byggetilladelse efter stk. 1, til socialt udsatte unge. Anvisningsretten er rettet mod socialt udsatte unge med akut boligbehov, som har svært ved at få og fastholde en bolig. Formålet er at etablere et stabilt grundlag for de udsatte unge med henblik på, at de kan komme i arbejde eller i gang med en uddannelse.

Det foreslås i *stk. 6*, at for boliger, der er omfattet af lov om almene boliger, hvortil der meddeles tilladelse efter stk. 1, reguleres lejeforholdet af reglerne i lov om leje af almene boliger. For øvrige boliger, hvortil der meddeles tilladelse efter stk. 1, skal det fremgå af lejekontrakten, at lejeforholdet er omfattet af reglerne i lov om leje.

Lejelovgivning (almenlejeloven og lejeloven for private udlejningsboliger) forudsætter, at det lejede for at være omfattet skal have tilknytning til fast ejendom. Det bevirker, at leje af "bygninger", som er indrettet og anvendes med henblik på at blive flyttet (campingvogne, husbåde o. lign.) ikke er omfattet. Er der derimod tale om, at det lejede er flytbart, men er anbragt med henblik på permanent forbliven på den faste ejendom, vil forholdet være omfattet. Forslaget sikrer, at reglerne i lejelovgivning finder anvendelse på forholdet mellem lejeren og udlejer af midlertidige boliger omfattet af stk. 1, uanset om boligen har en varig tilknytning til en fast ejendom eller ej. Bestemmelsen indebærer blandt andet, at lejeren er beskyttet af lejelovgivningens almindelige opsigelsesregler, og alene kan opsiges, hvis der foreligger en efter lovgivningen gyldig opsigelsesgrund.

Til nr. 5

I § 27, stk. 1, i lov om frikommunenetværk har netværket om billige boliger og fleksible boligløsninger fået adgang til forsøg med henblik på at netværkets kommuner kan træffe beslutning om at dække udgifter til indretning af kollektive bofællesskaber i almene familieboliger,

I § 27, stk. 2, i lov om frikommunenetværk har netværket om billige boliger og fleksible boligløsninger fået adgang til forsøg med henblik på at netværkets kommuner kan træffe beslutning om at dække udgifter til varme i ledige værelser i kollektive bofællesskaber i almene familieboliger, som kommunen anviser til.

Bofællesskaberne oprettes efter § 3, stk. 2, 5 og 6, i lov om almene boliger. Med bestemmelsen har netværkets kommuner fået bedre muligheder for at oprette bofællesskaber, hvor flere deler en bolig.

Frikommunenetværket om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde ønsker at anvende de samme forsøgsmuligheder, som fremgår af § 27, stk. 1, og 2, i lov om frikommunenetværk.

I § 27, stk. 1, foreslås det derfor at indføre frikommunenetværket om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde så netværket får samme mulighed for at dække udgifter til etablering og opretholdelse af bofællesskaber i almene familieboliger.

Med bestemmelsen får netværkets kommuner mulighed for at udvide udbuddet af boliger til personer, der anses for egnet til at bo i et bofællesskab gennem at dække udgiften til etablering af sådanne bofællesskaber, og at dække udgiften til varme i ledige værelser i kollektive bofællesskaber i almene familieboliger, som kommunen anviser til. Samlet vil det give netværket bedre mulighed for at oprette og op-

retholde bofællesskaber i forhold til personer, der er egnet til at bo i sådan en boform.

Til nr. 6

Efter § 3, stk. 2, i lov om almene boliger m.v. jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1103 af 15. august 2016 kan almene fami- lieboliger etableres som bofællesskaber, når kommunalbe- styrelsen senest samtidig med tilsagnet om støtte efter § 115, stk. 1, i lov om almene boliger m.v. beslutter, at boligerne skal indrettes som individuelle eller kollektive bofællesska- ber.

Efter § 3, stk. 4, i lov om almene boliger m.v. kan almene familieboliger indrettes som kollektive bofællesskaber, hvor flere deler en bolig. Boligerne skal mindst bestå af to værel- ser og derudover et ekstra værelse som deles af lejlighedens beboere. Kommunalbestyrelsen kan dog godkende, at det ekstra værelse udgør et køkken, hvor lejlighedens beboere spiser sammen.

Efter § 51 a, stk. 1, i lov om almene boliger m.v. skal kommunalbestyrelsen og boligorganisationen senest samtidig med tilsagnet beslutte, hvorledes udlejningen skal finde sted.

Frikommunenetværket om billige boliger og fleksible bo- ligløsninger ønsker mulighed for at kunne etablere kollekti- ve bofællesskaber i almene ungdomsboliger efter denne be- stemmelse, således at både familieboliger og ungdomsboli- ger kan indrettes til kollektive bofællesskaber i frikommun-erne. I henhold til almenboligloven kan der kun etableres kollektive bofællesskaber i almene ældre- og familieboliger. Såfremt dette også skal omfatte almene ungdomsboliger, kræves der en hjemmel hertil.

I § 27, stk. 3, foreslås derfor at der indføres en hjemmel til at give netværkets kommuner adgang til at give tilsagn til etablering af almene ungdomsboliger efter § 115, stk. 1 og 5, i lov om almene boliger m.v., der indrettes som kollektive bofællesskaber efter samme lovs § 3, stk. 4.

Med bestemmelsen vil netværkets kommuner kunne give tilsagn til almene boligorganisationer og selvejende instituti- oner til at etablere almene ungdomsboliger med statslig ydelsesstøtte og indrette dem som kollektive bofællesskaber efter de regler, der gælder for etablering af bofællesskaber i almene familieboliger. I forbindelse med tilsagnet træffer kommunalbestyrelsen og boligorganisationen eller den selv- ejende institution beslutning om, hvorledes udlejningen af boligerne skal finde sted.

Til nr. 7

Ad § 27 a

Kommunerne er efter sundhedslovens § 138, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1188 af 24. september 2016, som senest ændret ved lov nr. 691 af 8. juni 2017, ansvarlige for, at der ydes vederlagsfri hjemmesygepleje efter lægehenvi- sning til personer med ophold i kommunen.

Hjemmesygepleje skal ydes til borgere i alle aldre med ophold i kommunen i tilfælde af akut eller kronisk sygdom, hvor sygeplejefaglig indsats er påkrævet.

Af § 3, 1. pkt., i bekendtgørelse nr. 1601 af 21. december 2007 om hjemmesygepleje fremgår, at kommunalbestyrel- sen kan tilrettelægge hjemmesygeplejen ved selv eller i sam- arbejde med andre kommuner at ansætte sygeplejersker, so- cial- og sundhedsassistenter og andet personale eller ved at indgå aftale med private leverandører om varetagelse af op- gaver i hjemmesygeplejen. Kommunalbestyrelsen kan end- videre beslutte at tilrettelægge hjemmesygeplejen således, at kommunen både anvender egne ansatte og private leveran- dører ved udførelse af opgaverne, jf. § 3, 2. pkt., i bekendt- gårelse om hjemmesygepleje.

Kommunalbestyrelsen skal sikre, at hjemmesygeplejen udføres af autoriserede sygeplejersker og andre personale- grupper med de nødvendige uddannelsesmæssige kvalifika- tioner efter Sundhedsstyrelsens nærmere retningslinjer, jf. § 4 i bekendtgørelse om hjemmesygepleje.

Ansaret for tildeling af hjemmesygepleje påhviler efter sundhedsloven kommunalbestyrelsen og kan således ikke overdrages til andre, herunder andre kommuner. Der er såle- des ikke hjemmel i sundhedslovens § 138 til at en kommu- nalbestyrelse eksempelvis delegerer tildeling af hjemmesy- gepleje til en anden offentlig myndighed, herunder en anden kommunalbestyrelse, jf. § 1, stk. 2, i bekendtgørelse om hjemmesygepleje og vejledning nr. 102 af 11. december 2006 om hjemmesygepleje

Med lovforslagets § 27 a foreslås det, at en kommunalbe- styrelse i netværket om nye samarbejdsformer på det soma- tiske akutområde kan delegerer ansaret for tildeling af hjemmesygepleje efter lægehenvi- sning, jf. sundhedslovens § 138, som udføres i den fælles kommunale akutfunktion, til de øvrige kommunalbestyrelser i netværket.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at myndighedsop- gaven i forbindelse med tildeling af hjemmesygepleje for borgere, der henvises til sygeplejefaglige indsatser, som ud- føres i den fælles kommunale akutfunktion, kan delegeres fra en kommunalbestyrelse til de øvrige tre kommunalbesty- relser i frikommunenetværket.

Tildeling af hjemmesygepleje til borgere, der henvises til sygeplejefaglig behandling i den fælles kommunale aku- tfunktion, vil med forslaget kunne foretages af den relevante medarbejder i den fælles kommunale akutfunktion, uanset i hvilken af de deltagende kommuner den pågældende medar- bejder er ansat og uanset i, hvilken af de deltagende kom- muner, borgeren har bopæl.

Med den foreslåede bestemmelse bevarer den enkelte kommunalbestyrelse myndighedsansvaret for hjemmesyge- plejen som helhed og bevarer dermed også myndighedsan- svaret for den del af den kommunale hjemmesygepleje, der henlægges til den fælles kommunale akutfunktion. Borge- rens bopælskommune bevarer således det endelige myndig- hedsansvar i forhold til løsning af opgaver i akutfunktionen,

uanset at den konkrete tildeling af ydelser er foretaget af en medarbejder ansat i en af de øvrige tre kommuner i netværket.

Idet den enkelte kommunalbestyrelse i frikommunenetværket bevarer myndighedsansvaret for hjemmesygeplejen som helhed og dermed også bevarer myndighedsansvaret for den del af den kommunale hjemmesygepleje, der henlægges til den fælles kommunale akutfunktion, vil hver enkelt kommunalbestyrelse i frikommunenetværket om nye samarbejdsformer på det somatiske akutområde fortsat skulle fastlægge serviceniveau, sygeplejefaglige instrukser, vejledninger etc. for opgaver, der henlægges til den fælles kommunale akutfunktion og fører tilsyn med udførelsen af opgaver i akutfunktionen.

Frikommunenetværket om nye samarbejdsformer på det somatiske akutområde har oplyst, at den fælles kommunale akutfunktion vil blive etableret som en fælles organisatorisk enhed, hvor alt personale kan varetage behandlingen for alle borgere, der modtager behandling i akutfunktionen uanset personalets ansættelseskommune og borgerens bopælskommune.

Frikommunenetværket vil etablere samarbejdet om en fælles kommunal akutfunktion således, at henvisning af borgere til den fælles kommunale akutfunktion skal ske direkte til akutfunktionen og altså uden om den øvrige kommunale hjemmesygepleje og visitation i hver af de fire kommuner.

Frikommunenetværket har i den forbindelse oplyst, at den fælles kommunale akutfunktion får reference til en tværkommunal styregruppe, der tildeles arbejdsgiverbeføjelser, herunder instruktionsbeføjelser for medarbejderne i akutfunktionen samt ansvar for, at der udarbejdes de fornødne vejledninger om procedurer, medicin håndtering m.v.

I den forbindelse forudsættes, at der som grundlag for etablering af den fælles kommunale akutfunktion udarbejdes fælles politisk, vedtagne visitationskriterier for de fire deltagende kommuner samt at der indgås en juridisk bindende samarbejdsaftale om etablering af den fælles kommunale akutfunktion.

Ad § 27 b

Efter de gældende regler i lov om lægemidler § 39, stk. 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 506 af 20. april 2013, som senest ændret ved lov nr. 388 af 26. april 2017, må fremstilling, indførsel, udførsel, oplagring, forhandling, fordeling, udlevering, opsplitning og emballering af lægemidler kun ske med tilladelse fra Sundhedsstyrelsen. Denne kompetence er i dag tillagt Lægemedelstyrelsen. Efter bestemmelsens stk. 3 gælder reglen i stk. 1 ikke for en nærmere afgrænset kreds. Således gælder reglen ikke for sygehuses og andre behandlende institutioners fordeling, opsplitning og udlevering af lægemidler, som skal bruges i behandlingen; for lægers, dyrlægers og tandlægers fordeling, opsplitning og udlevering af lægemidler til brug i praksis, for private personers indførsel og udførsel til eget forbrug af lægemidler til mennesker, for

skibsføreres og -reders fordeling, opsplitning og udlevering af lægemidler til mennesker til brug om bord samt indførsel af sådanne lægemidler ved anløb af udenlandsk havn samt for virksomheders indførsel, udførsel og oplagring af lægemidler som nævnt i lægemedellovens § 38 a, stk. 2.

Det fremgår af vejledning nr. 907 af 12. februar 2015 om ordination og håndtering af lægemidler, afsnit 4.1.1, at lægemidler, som ikke er udskrevet til en konkret patient, ikke er muligt at opbevare i den kommunale hjemmesygepleje, den kommunale hjemmepleje eller på plejehjem.

Kommunale akutfunktioner er en del af den kommunale hjemmesygepleje, jf. sundhedslovens § 138. Hvis en behandlingsansvarlig læge, f.eks. borgerens praktiserende læge, ordinerer medicin til en borger, der behandles af sygeplejersker i den kommunale akutfunktionen, er det efter gældende ret ikke muligt at igangsætte en behandling med det samme. Medicinen skal afhentes på et apotek.

I allerede etablerede kommunale akutfunktioner – såvel monokommunale som tværkommunale – må der således efter gældende regler ikke opbevares medicin, som ikke er knyttet til en bestemt patient. Dette er en tidsmæssig forhindring for iværksættelsen af den akutte behandling af borgere, idet medicinen skal hentes på et apotek.

§ 27 b giver mulighed for, at sundhedsministeren i frikommunenetværket om nye samarbejdsformer på det somatiske område kan godkende frikommuneforsøg, der fraviger reglerne om oplagring og udlevering af lægemidler i § 39, stk. 1, i lov om lægemidler.

Således får frikommunerne i frikommunenetværket om nye samarbejdsformer på det somatiske akutområde mulighed for at opbevare og fordele/udlevere lægemidler i den fælles kommunale akutfunktion, der ikke er udstedt recept på til en bestemt person.

Hermed gives således mulighed for, at sygeplejersker i den fælles kommunale akutfunktion i frikommunenetværket kan medbringe udvalgte lægemidler ved besøg hos borgeren samt mulighed for at opbevare disse i den fælles kommunale akutfunktion uden tilknytning til en bestemt patient. Formålet er at kunne iværksætte nødvendig behandling hurtigere og mere smidigt. Lægemidlerne må dog fortsat alene anvendes efter ordination af en behandlingsansvarlig læge.

Til nr. 8

Det foreslås, at der tilføjes et nyt kapitel med bestemmelser om frikommuneforsøg på undervisningsministerens område. Ændringen skyldes, at lov om frikommunenetværk ikke indeholder regler om undervisningsministerens område.

Ad § 29 a

Folkeskolen er reguleret i lovbekendtgørelse nr. 747 af 20. juni 2016 om folkeskolen, også benævnt folkeskoleloven. Efter folkeskolelovens § 17, stk. 1, må elevtallet i grundsko-

lens klasser normalt ved skoleårets begyndelse ikke overstige 28. Kommunalbestyrelsen kan dog i særlige tilfælde tillade et højere elevtal i grundskolens klasser, dog ikke over 30.

Efter folkeskolelovens § 25, stk. 1, skal skolen deles i klasser efter antallet af elever, jf. § 17, stk. 1. Bestemmelsen blev affattet ved lov nr. 509 af 30. juni 1993 om folkeskolen. Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, jf. lovforslag nr. L 270 af 22. april 1993, Folketingstidende 1992-93, tillæg A, sp. 8932, at delingen af eleverne i to linjer efter 7. klasse med folkeskoleloven af 1975 blev opgivet, bortset fra kursusdeling i regning/matematik, engelsk, tysk og fysik/kemi. Det fremgår videre af bemærkningerne, at muligheden for at undlade kursusdelingen i disse fag siden er blevet udnyttet i et omfang, der klart demonstrerede ønsket om en udelt skole. Lovforslagets princip for organisering af undervisningen har klassen som den grundlæggende undervisningsenhed. Der er dog givet mulighed for, at eleverne kan undervises på hold både indenfor den enkelte klasse og på tværs af klasser og klassetrin, når dette er praktisk og pædagogisk begrundet.

Efter folkeskolelovens § 25, stk. 2, skal det ved fordelingen af børn i kommunens skoler tilstræbes, at den enkelte klasse kan bevares samlet på de følgende klassetrin i grundskolen, jf. dog stk. 3. Den endelige klassesdannelse skal finde sted senest ved udgangen af børnehaveklassen. Efter folkeskolelovens § 25, stk. 3, kan kommunalbestyrelsen uanset bestemmelsen i stk. 2 af pædagogiske grunde beslutte, at undervisning fra børnehaveklassen til og med 3. klassetrin organiseres i klasser, der omfatter elever med forskellig skolealder (aldersintegrerede klasser). Det er en betingelse, at der er truffet beslutning om, at undervisningen af sådanne klasser varetages af personale som nævnt i § 29 a. Beslutning efter 1. pkt. træffes efter indhentet udtalelse fra skolebestyrelserne ved de berørte skoler.

Undervisningen kan efter folkeskolelovens § 25 a, stk. 1, organiseres i hold inden for den enkelte klasse og på tværs af klasser og klassetrin. Eleverne skal i børnehaveklassen og på 1.-3. klassetrin undervises i deres klasse i den overvejende del af undervisningstiden i folkeskolens fag og obligatoriske emner, mens eleverne på 4.-10. klassetrin i væsentligt omfang skal undervises i fag og emner med udgangspunkt i klassen, jf. folkeskolelovens § 25 a, stk. 5.

Herudover indeholder folkeskoleloven flere bestemmelser, der tager afsæt i klassen som grundlæggende undervisningsenhed. Efter folkeskolelovens § 16 b kan kommunalbestyrelsen således, for så vidt angår den understøttende undervisning, efter indhentet udtalelse fra skolebestyrelsen og efter ansøgning fra skolens leder, godkende at fravige reglerne om en mindste varighed af undervisningstiden i folkeskolelovens § 14 b, stk. 1, nr. 1, og i helt særlige tilfælde, jf. folkeskolelovens § 14 b, stk. 1, nr. 2 og 3, i op til 1 skoleår med henblik på yderligere faglig støtte og undervisningsdifferentiering for bestemte klasser ved hjælp af ekstra personale i klassen. Det følger herudover af folkeskolelovens § 18, stk. 2, at det påhviler skolelederen at sikre, at det undervisende personale, der er tilknyttet klassen, planlægger og

tilrettelægger undervisningen, så den rummer udfordringer for alle elever. Efter folkeskolelovens § 18, stk. 5, samarbejder det undervisende personale, der er tilknyttet klassen, med eleverne om løsning af særlige opgaver i forhold til klassen, og opgaven som klasselærer skal varetages af en af klassens lærere eller uddelegeres til flere af klassens lærere eller pædagoger. Efter folkeskolelovens § 50, stk. 8, kan klassens elever og forældre, eventuelt i samarbejde med skolen, ved fælles indsamling eller på anden måde i fællesskab tilvejebringe midler til dækning af udgifter, der ikke dækkes af kommunen efter stk. 5-7.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 29 a, stk. 1, vil undervisningsministeren kunne godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i en frikommune i frikommunenetværket børn som vores vigtigste ressource, kan fravige bestemmelserne i folkeskolelovens § 17, stk. 1, § 25 og § 25 a, stk. 1 og 5.

Baggrunden herfor er, at kommunerne har anført, at de ønsker at kunne tilrettelægge undervisningen mere fleksibelt, end det er muligt efter de pågældende regler, hvor kommunerne oplever, at klassebegrebet og holddannelsesreglerne begrænser skolerne i at kunne skabe de optimale rammer for differentieret læring, der tager udgangspunkt i det enkelte barns motivation og læringsproces.

Det forudsættes, at de forsøg, der bliver godkendt, vil have det formål, at der i stedet for klasser dannes fleksible læringsmiljøer, der tager udgangspunkt i elevernes individuelle læringsmål, interesser og læringsstile på tværs af aldersgrupper og spor. Det bemærkes hertil, at der ikke som led i et frikommuneforsøg vil kunne ske fravigelse af reglerne i folkeskolelovens § 25 a, stk. 2-4, om at holddeling kan ske af praktiske og pædagogiske grunde og med visse tidsmæssige begrænsninger.

Den foreslåede bestemmelse i § 29 a, stk. 2, fastslår, at forsøg efter stk. 1 ikke vil kunne iværksættes på samtlige folkeskoler i den pågældende frikommune. Elever på skoler, der er omfattet af forsøg efter stk. 1, herunder elever, der hører til den pågældende skoles distrikt, vil have krav på at blive overflyttet til en anden folkeskole i kommunen, såfremt eleven eller dennes forældre ikke ønsker at være omfattet af forsøget.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i lyset af, at klassen som den grundlæggende undervisningsenhed er et centralt princip i undervisningens organisering. Forslaget indebærer således, at forsøg efter forslaget til bestemmelsens stk. 1 ikke vil kunne iværksættes på samtlige folkeskoler i den pågældende frikommune, og at elever på skoler, der er omfattet af forsøg med fleksible læringsmiljøer, herunder elever, der tilhører den pågældende skoles distrikt, vil have krav på at blive overført til en anden folkeskole i kommunen, såfremt eleven eller dennes forældre ikke ønsker at være omfattet af forsøget.

For så vidt angår elever, der tilhører den pågældende forsøgsskoles distrikt, og som ikke ønsker at være omfattet af forsøget, vil der ikke være tale om, at de pågældende elever

gør brug af reglerne om frit valg af folkeskole, jf. folkeskolelovens § 36, stk. 3, men derimod at deres retskrav på at blive optaget i distriktsskolen overføres til en anden folkeskole i kommunen, som ikke er omfattet af frikommuneforsøget. Derved vil de pågældende elever bevare deres distriktsskolerettigheder, herunder eventuelle rettigheder til befordring, jf. folkeskolelovens § 26.

De øvrige bestemmelser i folkeskoleloven, herunder i særdeleshed folkeskolelovens § 16 b, § 18, stk. 2 og 5, og § 50, stk. 8, der refererer til klassen som undervisningsenhed, vil skulle ses i lyset af, at frikommunerne i netværket med forsøget vil få lov til at fravige reglerne om, at eleverne skal deles i klasser. Dette medfører ikke, at disse øvrige bestemmelser indholdsmæssigt fraviges som led i forsøget, men at der i forhold til de pågældende bestemmelser ikke behøver at blive taget udgangspunkt i klassen som undervisningsenhed, idet der kan sættes en anden enhed eller fællesskab i stedet i overensstemmelse med forsøget.

Det er forventningen, at anvendelse af fleksible læringsmiljøer vil fremme elevernes læring og trivsel samt skabe bedre rammebetingelser for skolernes muligheder for at organisere differentieret undervisning. Derudover er det målet at skabe bedre udnyttelse af undervisernes (lærere og pædagoger) forskellige fagligheder og kompetencer, hvilket kan bidrage til at fremme elevernes læring og trivsel, men også forventes at fremme undervisernes trivsel og arbejdsglæde.

Den foreslåede bestemmelse vil tilvejebringe hjemmel til forsøget om "fleksible læringsmiljøer – udvikling af klassebegrebet i folkeskolen". Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.3 og 2.4.

Ad § 29 b

Efter folkeskolelovens § 28, stk. 2, kan der ansættes personer med særlige kvalifikationer til at undervise i enkelte fag (såkaldte faglærere). De pågældende faglærere får ikke en generel undervisningskompetence, men alene undervisningskompetence til at undervise i et eller flere fag alt efter deres særlige kvalifikationer.

Tidligere var bestemmelsen om ansættelse af faglærere formuleret således, at der kun kunne ansættes faglærere med særlig uddannelse ved skoler, hvor de tjenestemandsansatte lærere eller timelærere ikke kunne påtage sig undervisningen i alle de fag, undervisningsplanen omfatter. Bestemmelsen blev ændret ved lov nr. 435 af 13. juni 1990 om ændring af lov om folkeskolen (Afbureaukratisering, deregulering m.v., herunder regler om frit skolevalg) med det formål at sikre eleverne kvalificeret undervisning. Med ændringen fik bestemmelsen sin nuværende ordlyd.

Det fremgår bl.a. af forarbejderne til loven, jf. lovforslag nr. L 203 af 14. marts 1990, Folketingstidende 1989-90, tillæg A, sp. 5191, at den nuværende bestemmelse i folkeskoleloven, hvorefter der kan ansættes faglærere med særlig uddannelse, såfremt de tjenestemandsansatte lærere eller timelærere ikke kan påtage sig undervisning i alle skolens fag,

foreslås ændret, således at kommunen, uden at der foreligger særlige betingelser, kan ansætte personer med særlige kvalifikationer til at undervise i enkelte fag. Den daværende undervisningsminister tilkendegav i betænkningen over lovforslaget, jf. Folketingstidende 1989-90, tillæg B, sp. 1611, at det ikke var tanken, at der skulle ansættes ikke-læreruddannede til at undervise i et fag, hvor en af skolens allerede ansatte lærere med linjefag eller tilsvarende kvalifikationer i faget både kunne og ville undervise i faget.

Det følger således af den gældende folkeskolelovs § 28, stk. 2, at kommunen, uden at der foreligger særlige betingelser, kan ansætte personer med særlige kvalifikationer til at undervise i enkelte fag, men det er ikke tanken, at der skal ansættes ikke-læreruddannede til at undervise i et fag, hvor en af skolens eller kommunens allerede ansatte lærere med fornøden undervisningskompetence (tidligere linjefagskompetence) eller tilsvarende kvalifikationer i faget kan undervise i faget. Der henvises til bemærkningerne til lov nr. 192 af 27. februar 2017 om ændring af lov om folkeskolen og lov om institutioner for almen- og gymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v. (Opfølgning på folkeskolereformen m.v.), jf. Folketingstidende 2016-17, A, L 109 som fremsat 15. december 2016, de almindelige bemærkninger, afsnit 3.5.1.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 29 b vil undervisningsministeren kunne godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i en frikommune i frikommunenetværket børn som vores vigtigste ressource, kan fravige folkeskolelovens § 28, stk. 2.

Forslaget indebærer, at der vil kunne ske fravigelse af kravet om, at der som udgangspunkt ikke kan ansættes ikke-læreruddannede til at varetage undervisning i et fag, hvor en af skolens allerede ansatte lærere med linjefag eller tilsvarende kvalifikationer i faget kan undervise i faget.

I forbindelse med ansættelsen af ikke-læreruddannede undervisere vil det påhvile kommunalbestyrelsen at sikre, at den, der ansættes, har de fornødne faglige og personlige kvalifikationer til at varetage de pågældende undervisningsopgaver.

Det forudsættes, at ministerens adgang til at godkende forsøg – i overensstemmelse med rammerne for forsøget – alene vil kunne omfatte ansættelse af personale med særlige kvalifikationer til varetagelse af de kreative fag. De kreative fag vil i denne sammenhæng omfatte fagene musik, billedkunst, håndværk og design, madkundskab, medier, filmkundskab samt drama, jf. folkeskolelovens § 5, stk. 2, nr. 2, litra b-d, og § 9, stk. 1, nr. 4-10.

Det bemærkes, at der ved frikommuneforsøg alene vil kunne ske fravigelse af folkeskolelovens § 28, stk. 2. Forsøg vil derfor ikke kunne omfatte interne skoler i dagbehandlingstilbud og på anbringelsessteder, hvor kvalifikationskravene til den, der tilrettelægger undervisningen, fastsættes med hjemmel i folkeskolelovens § 20, stk. 8.

Den foreslåede bestemmelse vil tilvejebringe hjemmel til forsøget om "de kreative fag som driver for øget trivsel og læring". Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.3 og 2.4.

Til nr. 9

Ad § 30 a

Efter §§ 13 a -13 d i lov om sygedagpenge, der hører under Beskæftigelsesministeriet, kan kommunen give beskæftigelsesrettede tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

For sygedagpengemodtagere visiteret til kategori 1 (sygefravær under 8 uger) fastlægger kommunen selv efter sygedagpengelovens § 13 a, om der skal gives beskæftigelsesrettede tilbud. Det er frivilligt for sygedagpengemodtageren at deltage i tilbud om vejledning og opkvalificering eller virksomhedspraktik efter henholdsvis kapitel 10 og 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Sygedagpengemodtagere visiteret til kategori 2 (længerevarende sygefravær) skal efter sygedagpengelovens § 13 c som udgangspunkt have en virksomhedsrettet indsats i form af virksomhedspraktik efter kapitel 11 eller løntilskud efter kapitel 12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Løntilskud kan dog kun gives til sygemeldte, der ikke er i et ansættelsesforhold. Efter sygedagpengelovens § 13 b kan kommunen endvidere, som et supplement til den virksomhedsrettede indsats, give tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 10 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Herudover kan kommunen give selvstændigt tilbud om vejledning og opkvalificering i særlige tilfælde, hvor det kan fremme arbejdsfasholdelse og hurtigere tilbagevenden til arbejdsmarkedet.

Sygedagpengemodtagere visiteret til kategori 3 (komplekse sager med behov for en tværfaglig indsats, herunder en social indsats) skal efter sygedagpengelovens § 13 d have en tværfaglig indsats efter indstilling fra rehabiliteringsteamet, herunder tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 10, virksomhedspraktik efter kapitel 11 eller løntilskud efter kapitel 12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Løntilskud kan dog kun gives til sygemeldte, der ikke er i et ansættelsesforhold.

Indsatsen til sygedagpengemodtageren skal altid være tilpasset den enkeltes forudsætninger, behov og helbredstilstand.

Efter kapitel 10 lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan tilbud om vejledning og opkvalificering til sygedagpengemodtagere omfatte uddannelser, der har hjemmel i lov, som udbydes generelt, og som umiddelbart er rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet og andre uddannelser og kurser samt særligt tilrettelagte projekter og uddannelsesforløb, herunder praktik under uddannelsesforløbet, danskundervisning og korte vejlednings- og afklaringsforløb. Tilbuddet

skal udvikle eller afdække sygedagpengemodtagerens faglige, sociale eller sproglige kompetencer med henblik på opkvalificering til arbejdsmarkedet.

For at aktiviteter kan være tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, er det afgørende, at de er beskæftigelsesrettede i forhold til deltageren. Det betyder, at kommunen ud fra en konkret individuel vurdering skal have vurderet, at tilbuddet bidrager til at få den enkelte hurtigere tilbage i job

Tilbud om samtaler hos en psykolog vil i et begrænset omfang efter en konkret og individuel vurdering kunne gives som et enkeltstående beskæftigelsesrettet tilbud efter kapitel 10 om vejledning og opkvalificering i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det sker under forudsætning af, at det vurderes at være netop det, der skal til for at bringe sygedagpengemodtageren tættere på job ved at udvikle sygedagpengemodtagerens sociale kompetencer og dermed opkvalificere sygedagpengemodtageren til arbejdsmarkedet. Tilbud om psykologbehandling vil dermed typisk ikke høre under beskæftigelseslovgivningen.

Efter sundhedslovens § 69, der hører under Sundheds- og Ældreministeriet, yder regionsrådet tilskud til behandling hos psykolog efter lægehenvielse, og efter sundhedslovens § 71 kan sundheds- og ældreministeren fastsætte regler om, at der ydes tilskud til anden behandling end nævnt i § 69.

Sundheds- og ældreministeren har udnyttet bemyndigelsesbestemmelsen i sundhedslovens § 71 til udstedelse af bekendtgørelse om tilskud til psykologbehandling i praksissektoren for særligt udsatte persongrupper af bekendtgørelse nr. 241 af 1. marts 2017.

Af bekendtgørelsens § 1 fremgår det, hvilke persongrupper der har ret til tilskud til behandling hos psykolog, f.eks. har personer, der lider af let til moderat angst, og på henvisningstidspunktet er i aldersgruppen 18 til og med 38 år, ret til tilskud til behandling hos psykolog.

Endvidere fremgår det af bekendtgørelsens § 2 stk. 1-2 og stk. 6-8, under hvilke betingelser der ydes tilskud til psykologbehandling til personer, der lider af depression eller angst. Behandlingen skal ydes af en psykolog, som har tilsluttet sig overenskomsten mellem Regionernes Lønnings- og Takstnævns og Dansk Psykolog Forening. Dertil skal der skal foreligge en skriftlig eller elektronisk henvisning fra en alment praktiserende læge, inden behandlingen påbegyndes. Lægen og psykologen kan henholdsvis kun henvise og behandle personer, såfremt de lever op til bekendtgørelsens bilag 1, hvori persongrupperne, der har ret til tilskud til psykologbehandling, afgrænses.

Af bekendtgørelsens § 4 fremgår det, at regionsrådet som udgangspunkt yder tilskud på 60 pct. af de fastsatte honorarer i overenskomst om psykologhjælp mellem Regionernes Lønnings- og Takstnævns og Dansk Psykolog Forening af 28. april 1995, senest ændret ved aftaler af 27. februar 2016.

Efter servicelovens § 76, der hører under Børne- og Socialministeriet, kan efterværn ydes til unge, som er eller har været anbragt, eller som har haft en kontaktperson umiddel-

bart op til det fyldte 18. år. Der kan som efterværn ydes psykologbehandling, jf. § 76, stk. 3, nr. 4, i serviceloven. Bestemmelsen giver kommunalbestyrelsen mulighed for at træffe afgørelse om at tildele andre former for støtte, der har til formål at bidrage til en god overgang til en selvstændig tilværelse for den unge. Kommunen skal efter reglerne i servicelovens § 68, stk. 12, senest 6 måneder før den anbragte unge fylder 18 år træffe afgørelse om, hvorvidt den unge har behov for efterværn fra det 18. år. Efterværnet kan ydes frem til den unge fylder 23 år og skal bidrage til en god overgang til en selvstændig tilværelse og herunder have fokus på at understøtte den unges uddannelse, beskæftigelse m.v.

Som supplement til den bistand af socialpædagogisk karakter, som ydes efter servicelovens § 85, kan kommunalbestyrelsen efter servicelovens § 102 give tilbud af behandlingsmæssig karakter til borgere med betydelig og varig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med særlige sociale problemer. Tilbuddet gives, når det er nødvendigt med henblik på at bevare eller forbedre borgerens fysiske, psykiske eller sociale funktioner, og når dette ikke kan opnås gennem de behandlingstilbud, der kan tilbydes efter anden lovgivning. Der kan for eksempel være tale om psykologbehandling.

Det foreslås med bestemmelsen i § 30 a, stk. 1, at kommunalbestyrelsen i en frikommune i frikommunenetværket om en mere fleksibel og effektiv beskæftigelsesindsats, herunder nytænkning af integrationsområdet, ud fra en konkret vurdering kan tilbyde psykologbehandling til personer, der modtager sygedagpenge efter lov om sygedagpenge, hvis sygedagpengemodtageren har vanskeligt ved at få dækket sit behandlingsbehov gennem eksisterende behandlingstilbud.

Baggrunden for at tilbyde psykologbehandling til sygedagpengemodtagere er, at frikommunenetværket anfører, at sygedagpengemodtagernes adgang til psykologbehandling i praksissektoren under regionen kan være besværliggjort af lange ventetider, delvis egenbetaling og manglende mulighed for tilskud.

Med den foreslåede bestemmelse åbnes for, at kommunen kan tilbyde psykologbehandling til sygedagpengemodtagere. Tilbuddet om psykologbehandling til sygedagpengemodtagerne er således et supplement til de gældende muligheder for psykologbehandling i praksissektoren under regionen. Der er mulighed for at tilbyde psykologbehandling i jobcenterregi til både sygedagpengemodtagere med lægehenvi- ning, som dermed kunne have fået psykologbehandling med tilskud, og til sygedagpengemodtagere, som ikke kunne have fået psykologbehandling med tilskud.

Psykologbehandling tilbydes efter en konkret vurdering. Udgangspunktet for at blive tilbudt behandling er, at sygedagpengemodtageren ikke har de psykiske eller økonomiske ressourcer til at opsøge og modtage psykologbehandling i sundhedsvæsenet. Det kan være sygedagpengemodtagere, som ikke kan overkomme selv at tage kontakt til en privatpraktiserende psykolog pga. lang ventetid, eller sygedagpengemodtagere som mangler de økonomiske midler til at beta-

le for psykologbehandling, fordi de ikke kan opnå tilskud, jf. § 3 i bekendtgørelse om tilskud til psykologbehandling i praksissektoren for særligt udsatte persongrupper.

Behandlingen kan gives som individuelle forbehandlingsforløb, gruppebehandlingsforløb og kombinationsforløb. Det er sygedagpengemodtagerens behandlingsbehov som afgør, hvilke forløb der tilbydes.

Det foreslås med bestemmelsen i § 30 a, stk. 2, at det er en betingelse for at få tilbudt behandling efter stk. 1, at en autoriseret psykolog ansat i jobcenteret eller en alment praktiserende læge har vurderet, at sygedagpengemodtageren opfylder kriterierne for en eller flere af følgende diagnoser i henhold til ICD 10-klassifikationen.

- Belastnings- eller tilpasningsreaktion (ICD-10 F43).
- Let til moderat angst (ICD-10 F40-F42).
- Let til moderat depression (ICD-10 F32/F33).

ICD-10 betegner WHO's "International Classification of Diseases" (International klassifikation af sygdomme), som er et internationalt diagnosesystem, der både omfatter somatiske og psykiatriske sygdomme.

Bestemmelsen i stk. 2 indskrænker målgruppen for psykologbehandling efter den foreslåede § 30 a stk. 1. Formålet hermed er at sikre, at sygedagpengemodtagere med andre diagnoser fortsat behandles i praksissektoren under regionen eller i psykiatrien.

Samtidig har frikommunenetværket anført, at sygedagpengemodtagere med de tre foreslåede diagnoser er særligt relevante at tilbyde behandling, fordi de oplever, at netop disse tre diagnoser udgør langt størstedelen af de psykiske lidelser, som fører til sygemelding.

Det foreslås yderligere, at diagnosticering af sygedagpengemodtageren sker ud fra en vurdering foretaget af en alment praktiserende læge eller en autoriseret psykolog i jobcenteret. Hvis der i forbindelse med sygedagpengeforløbet er udarbejdet en lægeattest, kan denne attest inddrages i vurderingen.

Det foreslås med bestemmelsen i § 30 a, stk. 3, 1. pkt. at psykologbehandling er frivillig for sygedagpengemodtageren. Det betyder, at det f.eks. ikke vil have betydning for retten til sygedagpenge, hvis sygedagpengemodtageren ikke ønsker at deltage i eller fuldføre psykologbehandling.

Det foreslås endvidere med bestemmelsen i § 30 a, stk. 3, 2. pkt. at behandlingen udføres af autoriserede psykologer ansat i jobcenteret og kan udgøre ét eller flere behandlingsforløb med op til 12 konsultationer.

Det foreslås, at psykologen skal være ansat i jobcenteret, da netværket har anført, at psykologbehandling i jobcenteret vil optimere sygedagpengemodtagers adgang til psykologbehandling og derfor medføre, at flere sygedagpengemodtagere, der har behov for det, modtager behandling. Frikommunenetværket har desuden anført, at de forventer, at sygedagpengemodtagers lettere adgang til relevant psykologbe-

handling kan hjælpe dem hurtigere tilbage til arbejdsmarkedet.

Der er ingen øvre grænse for, hvor mange behandlingsforløb, der kan bevilges. Et behandlingsforløb består af op til 12 konsultationer, da det er det antal konsultationer, der som udgangspunkt gives tilskud til efter de gældende regler om tilskud til psykologbehandling, jf. bekendtgørelse om tilskud til psykologbehandling i praksissektoren for særligt udsatte persongrupper.

Ved afslutningen af et behandlingsforløb foretager psykologen en konkret vurdering af om sygedagpengemodtageren skal tilbydes et yderligere behandlingsforløb.

Sygedagpengemodtagere kan tilbydes at starte behandlingsforløb indtil Frikommuneforsøg II's udløb d. 31. december 2021. Igangsatte behandlingsforløb kan færdiggøres efter d. 31. december 2021.

Efter de gældende regler i forvaltningsloven og persondataloven er der i kommunerne adgang til at videregive personhenførbare oplysninger, herunder oplysninger om helbredsmaessige forhold, inden for den samme forvaltningssgren.

Det foreslås i § 30 a, stk. 4, at kommunens sagsbehandler i forvaltningen kun kan indhente helbredsoplysninger fra behandlingsforløbet, hvis sygedagpengemodtageren giver samtykke hertil.

Forslaget indebærer, at helbredsoplysninger om behandlingsforløbet for personer, der har taget imod tilbuddet om psykologbehandling efter stk. 1, undergives en yderligere beskyttelse i forhold til videregivelse. Bestemmelsen indebærer således, at videregivelse af disse oplysninger inden for samme forvaltningssgren forudsætter samtykke fra sygedagpengemodtageren.

Kravet om samtykke skal forstås i overensstemmelse med de almindelige regler om afgivelse af samtykke til videregivelse af personhenførbare oplysninger, herunder helbredsoplysninger. Det følger af de gældende regler, jf. her persondatalovens, Lov nr. 429 af 31. maj 2000 med senere ændringer, § 3, nr. 8, at der skal være tale om en frivillig, specifik, informeret, utvetydig og udtrykkelig viljestilkendegivelse, hvorved den registrerede ved erklæring eller klar bekræftelse indvilger i, at oplysninger, der vedrører den pågældende selv, videregives fra behandlingsforløbet til kommunens sagsbehandler i den relevante forvaltning.

Det bemærkes, at Databeskyttelsesforordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF), der træder i kraft den 25. maj 2018, fra og med denne dato vil udgøre de almindelige regler om afgivelse af samtykke til videregivelse.

Efter databeskyttelsesforordningen, jf. her artikel 4, stk. 11, er et samtykke fra den registrerede enhver frivillig, spe-

cifik, informeret og utvetydig viljestilkendegivelse, hvorved den registrerede ved erklæring eller klar bekræftelse indvilger i, at personoplysninger, der vedrører den pågældende, gøres til genstand for behandling.

Forordningens artikel 7 indeholder herudover visse betingelser for samtykke, herunder at den dataansvarlige skal kunne påvise, at den registrerede har givet samtykke til behandlingen, samt at den registrerede til enhver tid har ret til at trække sit samtykke tilbage.

Behandlingsforløbet kan afdække helbredsoplysninger, som kan være relevante for sagsbehandlingen af en sygedagpengemodtages øvrige sager i kommunen, f.eks. i pågældendes sygedagpengesag. Netværket har anført, at kommunens sagsbehandlere med sygedagpengemodtagerens samtykke primært vil indhente oplysninger svarende til blanketten AKTUEL SITUATION (PSYK 125) eller VURDERING (PSYK 135), jf. det social-psykologiske samarbejde.

Omvendt vejer hensynet til en fortrolig relation mellem psykolog og sygedagpengemodtager tungt. Den foreslåede bestemmelse betyder, at det vil være op til den enkelte sygedagpengemodtager, om oplysningerne fra behandlingsforløbet kan deles med vedkommendes sagsbehandler i forvaltningen.

Det foreslås med bestemmelsen i § 30 a, stk. 5, at den autoriserede psykolog, som har udført psykologbehandlingen, kan indgå i flere behandlingsforløb med samme sygedagpengemodtager, men ikke kan deltage i behandlingen af andre sager inden for den offentlige forvaltning vedrørende samme sygedagpengemodtager eller dennes familie.

Det vil således være muligt, at psykologen gennemfører mere end et behandlingsforløb med den samme sygedagpengemodtager, hvorimod det ikke vil være muligt inden for den offentlige forvaltning, at psykologen deltager i behandlingen af andre sager vedrørende personen eller samme familie. Bestemmelsen skal sikre, at uvedkommende hensyn ikke påvirker afgørelsen i andre sager, der vedrører sygedagpengemodtageren eller dennes familie. Ved familie forstås ægtefælle, børn og forældre. Der kan blandt andet være tale om sager med ydelsesmaessige konsekvenser, sager på det sociale område, sager i statsforvaltningen m.v., herunder også klagesager, som vedrører den samme person eller dennes familie.

Psykolognævnet fører tilsyn med faglig virksomhed, der udøves af autoriserede psykologer, og dermed også med den behandling, som den autoriserede psykolog yder i forbindelse med forsøget. Psykolognævnet kan som led i tilsynet optage sager til behandling som følge af en konkret henvendelse om en autoriseret psykologs virksomhed, jf. § 2 a, stk. 2, i lov om psykologer m.v.

Til § 2

Loven foreslås at træde i kraft den 1. januar 2018.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om frikommunenetværk, jf. lov nr. 658 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer:

§ 9. ---

1. Efter § 9 indsættes i *kapitel 4*:

»§ 9 a. Udbetaling Danmark kan yde boligstøtte, jf. stk. 3-5, til personer med bopæl i en frikommune i frikommunenetværket om billige boliger og fleksible boligløsninger, der som følge af et akut boligsocialt behov efter kommunalbestyrelsen i en bopælskommunes afgørelse anvises til et kollektivt bofællesskab etableret i almene ungdomsboliger efter § 27, stk. 3, i denne lov. Det er en betingelse, at det kollektive bofællesskab består af mindst tre personer.

Stk. 2. Det er en betingelse, at samtlige personer i det kollektive bofællesskab opfylder betingelserne i stk. 1.

Stk. 3. Den boligudgift, der lægges til grund ved boligstøtteberegningen, og beregningen af boligstøtten mv. opgøres efter §§ 24 i og 24 j i lov om individuel boligstøtte.

Stk. 4. § 24 h, stk. 2-4, i lov om individuel boligstøtte finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Ansøgning, udbetaling, omberegning, efterregulering og finansiering af boligstøtte og adgang til at klage m.v. sker i henhold til reglerne om boligsikring og boligydelse i kapitel 1 og 2, 4, 6, §§ 40, 41 og 42 og kapitel 9 og 12-14 i lov om individuel boligstøtte.

Stk. 6. Ved Udbetaling Danmarks varetagelse af administrationen efter stk. 1 finder lov om Udbetaling Danmark anvendelse, jf. dog stk. 7.

Stk. 7. Personer, der søger om boligstøtte efter stk. 1, indsender en ansøgning på en særlig blanket til Udbetaling Danmark. Kommunens afgørelse om, at borgeren har et akut boligsocialt behov, vedlægges ansøgningen.

§ 9 b. Udbetaling Danmark kan yde boligstøtte, jf. stk. 4-6, til kvinder med børn med bopæl i en frikommune i frikommunenetværket om billige boliger og fleksible boligløsninger efter kommunalbestyrelsen i en bopælskommunes anvisning som følge af et akut boligsocialt behov til kollektivt bofællesskab i en privat lejebolig eller bolig efter lov om almene boliger i forbindelse med et ophold i et botilbud efter § 109 i lov om social service. Det kollektive bofællesskab kan bestå af ned til to kvinder, der hver har et eller flere hjemmeværende børn.

Stk. 2. Det er en betingelse for at yde boligstøtte efter stk. 1, at det kollektive bofællesskab består af et værelse pr. kvinde og et værelse til hvert barn. Herudover skal boligerne indeholde et værelse, der kan fungere som fællesrum for begge lejeres familier.

Stk. 3. Det er en betingelse, at begge kvinder opfylder betingelserne i stk. 1. Boligstøtte kan uanset 1. pkt. fortsat ydes i indtil tre måneder, såfremt antallet af beboere midlertidigt er mindre end to som følge af en beboers fraflytning eller død.

Stk. 4. Den boligudgift, der lægges til grund ved boligstøtteberegningen, og beregningen af boligstøtten mv. opgøres efter §§ 24 i og 24 j i lov om individuel boligstøtte.

Stk. 5. Det er en betingelse for udbetaling af boligstøtte efter stk. 1, at der foreligger en individuel lejekontrakt for hver kvinde i bofællesskabet.

Stk. 6. Ansøgning, udbetaling, omberegning, efterregulering og finansiering af boligstøtte og adgang til at klage m.v. sker i henhold til reglerne om boligsikring og boligydelse i kapitel 1 og 2, 4, 6, §§ 40, 41 og 42 og kapitel 9 og 12-14 i lov om individuel boligstøtte.

Stk. 7. Ved Udbetaling Danmarks varetagelse af administrationen efter stk. 1 finder lov om Udbetaling Danmark anvendelse, jf. dog stk. 8.

Stk. 8. Kvinder, der søger om boligstøtte efter stk. 1, indsender en ansøgning på en særlig blanket til Udbetaling Danmark. Kommunens afgørelse om, at borgeren har et akut boligsocialt behov, vedlægges ansøgningen.«

§ 25. Kommunalbestyrelsen i en frikommune i frikommunenetværket om billige boliger og fleksible boligløsninger kan indgå aftale med en almen boligorganisation om, at boligorganisationen stiller almene ældre- og ungdomsboliger til rådighed for kommunalbestyrelsen med henblik på udlejning som udslusningsboliger, jf. reglerne i § 63 i lov om almene boliger m.v. om udslusningsboliger i almene familieboliger.

§ 26. Kommunalbestyrelsen i en frikommune i frikommunenetværket om billige boliger og fleksible boligløsninger kan træffe beslutning om at fravige § 1, stk. 1, 1. pkt., i lov om kommunal anvisningsret, således at kommunalbestyrelsen i kommuner, der ikke har besluttet, at boligorganisationen skal afvise boligsøgende efter § 51 b, stk. 1, i lov om almene boliger m.v., eller at anvisning skal foretages efter § 59, stk. 4, i samme lov, kan indgå aftale efter reglerne i lov om kommunal anvisningsret, jf. dog stk. 2.

2. I § 25, *stk. 1*, indsættes efter »fleksible boligløsninger«: »og i frikommunenetværket om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde«.

3. I § 26, *stk. 1*, indsættes efter »fleksible boligløsninger«: »og i frikommunenetværket om bedre styring af udgifterne på det specialiserede socialområde«.

4. Efter § 26 indsættes:

»§ 26 a. Kommunalbestyrelsen i en frikommune i frikommunenetværket om billige boliger og fleksible boligløsninger kan beslutte at stille en kommunalt ejet ubebygget fast ejendom vederlagsfrit til rådighed for kommunen, en almen boligorganisation, en selvejende institution eller privat bygherre til etablering af skæve boliger til særligt udsatte grupper omfattet af § 149 a i lov om almene boliger m.v.

Stk. 2. Den råderet, som kommunen giver til bygherren over grunden efter stk. 1, skal have en varighed af mindst 30 år, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Hvis bygherren er en privat bygherre skal bygherren efter boligernes færdiggørelse overdrage boligerne enten til kommunen, en almen boligorganisation eller en selvejende institution.

§ 26 b. Kommunalbestyrelsen i en frikommune i frikommunenetværket om billige boliger og fleksible boligløsninger kan efter ansøgning fra en almen boligorganisation eller selvejende institution yde startboligbidrag til almene ungdomsboliger i almene boligorganisationers afdelinger og til almene ungdomsboliger ejet af en selvejende institution med henblik på finansiering af en tilknyttet social vicevært i disse boliger for unge mellem 18 til og med 24 år, efter § 101 a i lov om almene boliger m.v.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan yde tilskud til mindre ombygning af eksisterende boliger i forbindelse med deres udlejning som startboliger.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan betinge startboligbidraget af, at kommunalbestyrelsen udøver anvisningsretten. Kommunen betaler lejen for ledige almene ungdomsboliger fra det tidspunkt, den pågældende bolig er ledig, og indtil udlejningen sker. Kommunen garanterer endvidere for lejers opfyldelse af de kontraktmæssige forpligtelser til istandsættelse af boligen ved fraflytning af boligen.

Stk. 4. § 4, stk. 4, § 85, stk. 3, og § 87, stk. 4, i lov om leje af almene boliger og bekendtgørelse om støtte m.v. til startboliger til unge finder tilsvarende anvendelse for startboliger, som kommunen har ydet tilskud til efter stk. 1.

§ 26 c. Kommunalbestyrelsen i en kommune i frikommunenetværket om billige boliger og fleksible boligløsninger kan efter ansøgning fra en almen boligorganisation indgå aftale om at udleje ledige almene familie- og ungdomsboliger som inklusionsboliger med kommunalt tilskud efter stk. 2. Inklusionsboligerne udlejes til psykisk og socialt sårbare personer, der i en periode har behov for en bolig med tilknyttede sociale støttefunktioner.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan yde tilskud til inklusionsboliger efter stk. 1 til ombygning, huslejenedsættelse og sociale støttefunktioner (social vicevært).

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen har anvisningsretten til ledige inklusionsboliger efter stk. 1. Udlejningen af en inklusionsbolig skal ske tidsbegrænset for en periode ikke over 2 år. Kommunalbestyrelsen kan undtagelsesvis forlænge den aftalte lejeperiode, hvis lejerens fortsat skønnes at have behov for inklusionsboligen. Kommunalbestyrelsen er efter lejeperiodens udløb forpligtiget til at anvise lejerens en anden bolig.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen betaler lejen for ledige inklusionsboliger og garanterer for lejers opfyldelse af de kontraktmæssige forpligtelser over for boligorganisationen til at istandsætte boligen ved fraflytning.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan forlange, at den almene boligorganisation opsiger lejemålet, hvis lejerens ikke længere har behov for inklusionsboligen eller har behov for et tilbud efter lov om social service. Opsigelsen skal ske fra det tidspunkt, hvor kommunalbestyrelsen stiller en anden bolig

til rådighed for lejeren eller visiterer denne til et botilbud efter lov om social service.

Stk. 6. §§ 39 og 40, §§ 64-68, § 69 og §§ 70-77 samt § 87, stk. 1-3, i lov om leje af almene boliger finder ikke anvendelse på en lejeaftale ved udlejning af inklusionsboliger efter stk. 1.

Stk. 7. Kommunalbestyrelsens tilsagn om støtte til inklusionsboliger efter stk. 1 kan ikke ydes efter den 31. december 2021.

§ 26 d. Kommunalbestyrelsen i en frikommune i frikommunenetværket om billige boliger og fleksible boligløsninger kan meddele byggetilladelse til byggearbejder, der fraviger bygningsreglementets krav om adgangsforhold, bygningers indretning og elevatorer, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Det er en betingelse for fravigelse af bygningsreglementets krav om adgangsforhold, bygningers indretning og elevatorer, jf. stk. 1, at der udarbejdes en tilgængelighedsstrategi for byggeriet, hvorved det dokumenteres, at det overordnede formål med bygningsreglementets krav om adgangsforhold, bygningers indretning og elevatorer er opfyldt, inden der kan meddeles byggetilladelse.

Stk. 3. En tilladelse efter stk. 1 kan meddeles både ved opførelse af ny bebyggelse og ved ombygning af eksisterende bebyggelse, hvorved der etableres nye boligenheder.

Stk. 4. Der kan alene meddeles byggetilladelse efter stk. 1 til bebyggelse, der er omfattet af lov om almene boliger.

§ 26 e. Kommunalbestyrelsen i en frikommune i frikommunenetværket om billige boliger og fleksible boligløsninger kan meddele byggetilladelse til boliger, der opstilles midlertidigt. Byggetilladelsen gælder i 30 år, selvom der sker fornyet opstilling af boligen, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Boligen skal opfylde betingelserne i byggetilladelsen i hele perioden.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal behandle bebyggelsesregulerende forhold ved fornyet opstilling af boligen.

Stk. 4. Der kan meddeles byggetilladelse efter stk. 1, til boliger, der er omfattet af lov om almene boliger.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen anviser ledige boliger, hvortil der meddeles byggetilladelse efter stk. 1, til socialt udsatte unge.

Stk. 6. For boliger omfattet af lov om almene boliger, hvortil der meddeles tilladelse efter stk. 1, reguleres lejeforholdet af reglerne i lov om leje af almene boliger. For øvrige boliger, hvortil der meddeles tilladelse efter stk. 1, skal det fremgå af lejekontrakten, at lejeforholdet er omfattet af reglerne i lov om leje.«

§ 27. Kommunalbestyrelsen i en frikommune i frikommunenetværket om billige boliger og fleksible boligløsninger kan træffe beslutning om at afholde de udgifter, som er nødvendige for at indrette en almen familiebolig til et kollektivt familieboligbofællesskab, jf. § 3, stk. 2, 5 og 6, i lov om almene boliger m.v.

Stk. 2. ---

5. I § 27, *stk. 1*, indsættes efter »fleksible boligløsninger«: »og i frikommunenetværket om bedre styring af det specialiserede socialområde«.

6. I § 27 indsættes som stk. 3:

» *Stk. 3.* Kommunalbestyrelsen i en frikommune i frikommunenetværket om billige boliger og fleksible boligløsninger kan beslutte at yde tilsagn til etablering af almene ungdomsboliger ved nybyggeri eller ombygning, jf. § 115, stk. 1 eller 5, i lov om almene boliger, der indrettes som kollektive bofællesskaber, jf. § 3, stk. 2 og 4, i lov om almene boliger. Stk. 1 og 2 og § 51 a, stk. 1, i lov om almene boliger m.v. for almene familieboliger finder tilsvarende anvendelse for almene ungdomsboliger, som udlejes som kollektive bofællesskaber.«

7. Efter § 27 indsættes før kapitel 7:

»Kapitel 6 a

Sundhedsministerens område

§ 27 a. Kommunalbestyrelsen i en frikommune i frikommunenetværket om nye samarbejdsformer på det somatiske akutområde kan delegere ansvaret for tildeling af hjemmesygepleje efter lægehenvi-
sing, jf. § 138 i sundhedsloven, som udføres i den fælles kommunale akutfunktion, til de øvrige kommunalbestyrelser i netværket.

§ 27 b. I frikommunenetværket om nye samarbejdsformer på det somatiske akutområde kan sundhedsministeren godkende frikommuneforsøg, der fraviger reglerne om oplagring og udlevering af lægemidler i lægemiddellovens § 39, stk. 1.«

§ 29. ---**8. Efter § 29 indsættes før kapitel 8:**

»Kapitel 7 a

Undervisningsministerens område

§ 29 a. Undervisningsministeren kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i en frikommune i frikommunenetværket om børn som vores vigtigste ressource kan fravige bestemmelserne i folkeskolelovens § 17, stk. 1, § 25 og § 25 a, stk. 1 og 5.

Stk. 2. Forsøg efter stk. 1 kan ikke iværksættes på samtlige folkeskoler i den pågældende frikommune. Elever på skoler, der er omfattet af forsøg efter stk. 1, herunder elever, der hører til den pågældende skoles distrikt, har krav på at blive overflyttet til en anden folkeskole i kommunen, såfremt eleven eller dennes forældre ikke ønsker at være omfattet af forsøget.

§ 29 b. Undervisningsministeren kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen i en frikommune i frikommunenetværket om børn som vores vigtigste ressource kan fravige folkeskolelovens § 28, stk. 2.«

§ 30. ---**9. Efter § 30 indsættes før kapitel 9:**

»Kapitel 8 a

Tværministerielle forsøg

§ 30 a. Kommunalbestyrelsen i en frikommune i frikommunenetværket om en mere fleksibel og effektiv beskæftigelsesindsats, herunder nytænkning af integrationsområdet, kan ud fra en konkret vurdering tilbyde psykologbehandling til personer, der modtager sygedagpenge efter lov om sygedagpenge, hvis sygedagpengemodtageren har vanskeligt ved at få dækket sit behandlingsbehov gennem eksisterende behandlingstilbud.

Stk. 2. Det er en betingelse for at få tilbudt behandling efter stk. 1, at en autoriseret psykolog ansat i jobcenteret eller en alment praktiserende læge har vurderet, at sygedagpengemodtageren opfylder kriterierne for en eller flere af følgende diagnoser i henhold til ICD 10-klassifikationen:

1. Belastnings- eller tilpasningsreaktion (ICD-10 F43).
2. Let til moderat angst (ICD-10 F40-F42).
3. Let til moderat depression (ICD-10 F32/F33).

Stk. 3. Psykologbehandlingen er frivillig for sygedagpengemodtageren. Behandlingen udføres af autoriserede psykologer ansat i jobcenteret og kan udgøre ét eller flere behandlingsforløb med op til 12 konsultationer.

Stk. 4. Kommunens sagsbehandler i forvaltningen kan kun indhente helbredsoplysninger fra behandlingsforløbet, hvis sygedagpengemodtageren giver samtykke hertil.

Stk. 5. Den autoriserede psykolog, som har udført psykologbehandlingen, kan indgå i flere behandlingsforløb med samme sygedagpengemodtager, men kan ikke deltage i behandlingen af andre sager inden for den offentlige forvaltning vedrørende samme sygedagpengemodtager eller dennes familie.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2018.